

NÚMERO COMMEMORATIU DEL
25^e ANIVERSARI

XIIe CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

PROGRAMA D'ACTES

Dia 2 d'abril, A les 12 del migdia. A la Sala d'Actes de Ca la Vila

ANÀLISI D'UNA REVISTA LOCAL: «SIÓ 1964-1989»

DINAR DE GERMANOR commemoratiu del 25e Aniversari de SIÓ.

Dia 7, a les 9 del vespre

Representació de l'obra de JOAN OLIVER:

"ALLÒ QUE TAL VEGADA S'ESDEVINGUÉ", pel grup Escènic Agramuntí.

Dia 15, a la 1 del migdia

"CUBANADES" pel grup de teatre **"La Cubana"**

a les 10 del vespre. Al Casal Agramuntí

Representació de l'obra **"COMEME EL COCO NEGRO"**

pel grup de teatre **"LA CUBANA"**.

Dia 16

XXIII TROBADA DEL GRUP DE RECERQUES DE LES TERRES DE PONENT.

Dia 18

Col·loqui a l'Institut a càrrec d'en Guillem Viladot.

Dia 20, a les 12 del migdia

Repartiment de Premis del Certamen Literari.

Dia 21, a 2/4 de 4. A la Plaça de l'Església

ESPECTACLE INFANTIL a càrrec del grup d'animació **"FARSA DE FARSANTS"**

Dia 23, a 2/4 d'1 del migdia. A la Sala d'Actes de l'Ajuntament

CONCERT DE GUITARRA CLÀSSICA, a càrrec d'En JOSEP ANTONI CHIC

Dia 23, a 2/4 de 7 de la tarda. Plaça Mercadal

BALLADA DE SARDANES per la **Cobla Jovenívola d'Agramunt**.

AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

Núm. 301
Any XXVI
Març 1989

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Gerard Gatell, Jordi Martí,
Josep M. Planes, Deodat Pont,
Pauli Ribera, Magda Trepal
i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

i la Diputació de Lleida.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.300 ptes.

A l'estranger: 1.900 ptes.
Número solt: 140 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis
podem adreçar-se a:

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

PORTADA:

Coincidint amb l'extinció dels ametllers, fa 25 anys,
sorgia a Agramunt la revista SIÓ.

Foto: J. Puig

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i
cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no sig-
nifica l'acceptació implícita del seu contingut per part de
l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a
SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara
del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si
bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors
ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publi-
cats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presen-
tats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes an-
terior.

Editorial

TESTIMONIATGE

Si ens aturem a fer una mirada retrospectiva de tot allò que
ens envolta, furgant una mica en la nostra memòria, ens ado-
nem -sense esforçar-nos massa-, que l'evolució és quelcom im-
parable i així de mica en mica, gairebé surepticiament, canvien
els costums, el comportament i l'estil de vida de la humanitat
sencera.

Ho propicien avenços tècnics, innovacions, modes, influèn-
cies alienes i moltes coses més que inconscientment, potser per
mimetisme, anem absorbent convertint-nos en copartíps in-
voluntaris d'aquest procés canviant.

Agramunt, la nostra petita i estimada comunitat no ha estat
indiferent a aquest fet evolutiu. També les circumstàncies, els
fets i la influència potser de convilatans de reeixida personalitat
l'han marcat amb la seva empremta i han incidit sense fer so-
roll, com qui diu de puntetes, en la seva evolució.

Al llarg del temps en els carrers i places de la nostra vila, i en
cadascuna de les nostres llars, ha passat de tot. S'han viscut jor-
nades de joia i bullici general i altres d'angoixa i tristor. Al cos-
tat d'indústries que han reeixit amb espectacularitat n'hi ha ha-
gut d'altres que han desaparegut. Gent de fora (benvinguts),
han escollit casa nostra com a nova residència i també, a l'inre-
vís, agramuntins de naixença s'han traslladat a altres indrets.
Aquí s'han encetat noves vides, els infants s'han fet adults, els
adults grans i molts, perquè així ha d'ésser, ens han deixat per
sempre més. (Un afectuós record per a ells).

Tot això, que ha passat sempre, s'ha anat diluint al llarg del
temps servant-ne només la memòria d'aquells fets més impor-
tants que en traspassar-los boca-orella de generació en genera-
ció han anat deformant-se fins a esdevenir només com a pura
anècdota per nosaltres, els agramuntins d'avui, la importància
d'aquelles vivències ocorregudes en la llunyania del temps.

Calia posar fre a aquesta inconscientment manera adulterant
de transmetre la realitat de cada dia i potser per això, i gràcies
a l'entusiasme d'un reduït grup de vilatans, va néixer SIÓ.

Des de l'any 1964, ja una mica llunyà, SIÓ ha donat notícia
exhaustiva de tot. Naixements, noces, defuncions, climatolo-
gia, robatoris (sortosament pocs), festes, inauguracions, infor-
mació municipal, reportatges, opinions, esports, entreteni-
ments i acudits..., tot hi ha tingut cabuda en les seves pàgines.

Per això, en assolir en aquest mes de març els 25 ANYS de
l'existència de SIÓ, creiem que tots hem de felicitar-nos de la
seua llarga durada tot i augurant-li una continuïtat sense límits
en el que creiem que ha d'ésser la seva primordial finalitat: fer-
se ressò de les inquietuds de tothom i actuar com a notari fe-
faent de totes les vicissituds de la nostra vida quotidiana.

Fets del mes

REUNIONS A LA VILA

Alcaldes de la Segarra i l'Urgell a Agramunt.

Representants dels ajuntaments i els Consells Comarcals de l'Urgell i la Segarra, es varen reunir el dia 16 a l'ajuntament agramuntí per tal de participar en unes jornades organitzades per la Direcció General d'Administració Local, de cara a donar a conèixer la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

Es tractava de donar a conèixer les grans línies d'aquesta nova normativa fiscal municipal que farà canviar substancialment les recaptacions fiscals dels ajuntaments fent recaure en ells més responsabilitat a l'hora de recaptar els seus ingressos.

Una cinquantena de regidors, alcaldes i membres dels Consells comarcals varen participar en la jornada que va ser oberta a les deu del matí per l'alcalde d'Agramunt, Josep Huguet.

CAMBRA AGRÀRIA

Jubilació del Secretari.

Amb motiu de la jubilació del que havia estat durant molts anys el secretari de la Cambra Agrària local, aquest organisme que sembla condemnat a desaparèixer, restarà obert un matí a la setmana.

Cada dimecres al matí, una funcionària vinguda des de Lleida atendra el públic. Si en el decurs de les properes setmanes es veïés que les hores d'obertura al públic són insuficients, es miraria d'ampliar-les, segons han informat els seus responsables.

ELS PONTS SOBRE EL SIÓ

Comença la construcció dels ponts de la carretera de la Ribera.

Després dels treballs de prospecció i preparació, a

mig mes de febrer es van iniciar els treballs de construcció dels ponts que s'han d'instal·lar en la nova carretera de la Ribera.

Sembla que els projectes inicials de l'obra no estaven en concordança amb la realitat del subsòl al marge del Sió, per la qual cosa es varen haver de refer els projectes retardant la finalització de l'obra.

Segons informacions de la Diputació Provincial, titular de la carretera, aquesta podria quedar totalment acabada durant l'estiu. A hores d'ara, i segons les previsions, les travessies de la carretera pels pobles de la Ribera han d'estar asfaltades amb el que ja es podrà passar amb més tranquil·litat i sense tantes incomoditats. Els agramuntins i, especialment els veïns dels pobles ja en comencen a estar una mica tips de les incomoditats que ha comportat la construcció de la carretera. Però diuen que quedarà molt bé. Ja saben que tot el bo, costa.

EL TEMPS

Per fi ha plogut, aquest hivern.

Un total de 30'7 litres per metre quadrat hem arreglat durant el mes de febrer. Sembla que feia molts anys que no es registrava un índex tan baix de pluviometria. Els sembrats semblaven morts. De fet en alguns indrets sí que ho eren, fins i tot alguns pagesos han tornat a sembrar en alguns llocs. Després de la pluja va arribar un fort vent que no va ser gens bo per conservar la humitat i cal esperar noves pluges per revitalitzar la collita de les nostres contrades.

NOTÍCIES DE L'INSTITUT

Nombroses activitats en una Aula Oberta.

L'Institut de Batxillerat "Ribera del Sió" d'Agramunt va organitzar entre els dies 6 i 10 de febrer, una sèrie d'acti-

vitats agrupades sota la denominació d'Aula Oberta, coincidint amb la setmana de Carnaval.

Com és habitual en aquestes celebracions, es van organitzar una sèrie de tallers: informàtica, teatre, esports, dibuix, etc., així com també conferències amb la presència de Pep Coll i Montserrat Canela; representacions teatrals, de cinema, etc. Els viatges també hi varen estar presents i així mentre una vintena d'alumnes anava a esquiar tota la setmana, altres es desplaçaren fins a Barcelona, Montserrat, Ascó en un recorregut prèviament estudiat i ben aprofitat pels alumnes.

LES ENTITATS EN MARXA

Les entitats culturals de la vila treballen de cara les festes de Pasqua.

Com sigui que la festivitat de Pasqua Florida és en-

guany molt aviat, les diverses entitats que per aquestes dates preparen alguna activitat, a hores d'ara estan treballant a marxes forçades per tenir-ho tot a punt en el seu moment.

La festa de Carnestoltes fa ara de pont entre la de Nadal i Pasqua i tot això fa que el primer trimestre de l'any sigui ben ple per aquests agramuntins que participen activament en les associacions de la vila. Caramelles, Corals, Grup Escènic principalment ho han de tenir tot a punt per d'aquí pocs dies. El Grup Escènic Agramuntí oferirà una important obra del nostre teatre català: "Allò que tal vegada s'esdevingué", del dramaturg i poeta Joan Oliver. Una comèdia molt divertida que ha de complaure els espectadors, puix ja es pot dir que les seves assídues i variades posades en escena, l'han convertit en un clàssic del teatre del nostre País.

Nota de la Redacció:

El suplement dedicat a la Guerra Civil a Agramunt que habitualment anem publicant en cada número de SIÓ, no el trobarà el lector en l'exemplar d'aquest mes. La publicació en les pàgines centrals de "L'Auca de la Vila d'Agramunt", ha estat la causa d'aquesta momentània suspensió. En el número del mes d'abril es reemprendrà la inserció del capítol corresponent. Recordem als lectors que, finalitzada la publicació d'aquest suplement, es facilitarà a tothom, gratuïtament, unes tapes per poder enquadernar-lo per separat. Així mateix, SIÓ disposa de números endarrerits o bé suplementos solts.

Amb motiu de la celebració del **25^è aniversari** de la nostra revista, el proper dia 2 d'abril tindrà lloc un

DINAR DE GERMANOR

en el que es convida a participar-hi a tots aquells que al llarg d'aquests 25 anys han col·laborat amb la nostra publicació.

També hi poden participar totes aquelles persones que vulguin acompanyar-nos en aquesta celebració comunitària que desitjariem fos el més àmplia possible donades les característiques de SIÓ, que ha actuat de portaveu d'entitats i particulars de la Vila.

Durant el matí, tindrà lloc a la sala d'actes de l'Ajuntament la presentació de "SIÓ, 1964-89", a la que seguirà un col·loqui i una projecció audiovisual sobre la revista SIÓ a través del temps.

Els tiquets per assistir al DINAR DE GERMANOR, que se celebrarà al restaurant Kipps d'Agramunt, es poden retirar a la Caixa de Catalunya ingressant el seu import, que és de 2.500 pessetes al compte corrent núm. 310.2-001862-12. Les persones de fora vila poden fer una transferència en el mateix compte.

Per més informació poden comunicar-se amb el telèfon 390.057, només matins, preguntant per Pere Mora.

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitán

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03

AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.
Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís
Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

**FÀBRQUES DE PINSOS
INSTAL·LACIONS DE GRA - SITGES**

Polígon Industrial, s/n. Tels. 39.06.06 - 39.06.25
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

ERNEST COSTAFREDA

*Venda i distribució d'adob orgànic
i humus de llambric roig.*

Avgda. de Marià Jolonch, 31 - 1er
Telèfon 39 12 07

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNÓN**

C. del Moli Vell, s/n. Telèfon 39 01 76
AGRAMUNT

El que una Entitat compleixi el vint-i-cinquè aniversari és una fita molt important. Durant aquests anys mes rera mes, una publicació i una altra (i una altra) sense fallar mai, és una eficàcia que cal valorar i donar-li la gran importància que es mereix.

Vint-i-cinc anys volen dir un munt d'esforços, una colla d'hores i de dies que uns ciutadans han dedicat a la Revista SIÓ, alguns del número 1 al 300 o sigui fins al moment actual, altres en etapes determinades o esporàdicament; de totes maneres són molts i molts els qui en un moment o altre han treballat, han col·laborat i han fet possible el tirar endavant la nostra Revista SIÓ.

Amb aquestes ratlles voldria felicitar a tots els qui d'alguna manera ho han fet possible, ciutadans d'Agramunt i de la Ribera del Sió, subscriptors, anunciants, col·laboradors, equips de la Redacció, directors de la Revista i molt en especial a aquells que des del mes de març de l'any '64 fins al dia d'avui, encara estan al peu del canó.

A tots vos felicito i vos en dono les gràcies en nom propi, en nom, de l'Ajuntament i en nom de la vila d'Agramunt. Que per molts anys pugui, SIÓ, continuar en la seva tasca didàctica i informativa.

L'ALCALDE,
Josep Huguet i Herbera

FELICITATS!

Hi ha fets que degut a la seva quotidianitat no els donem la importància que realment es mereixen, és com per exemple, quan t'adones que a la casa del xamfrà hi ha un llum precisament el dia que aquest llum deixa de cremar. En certa manera és el que m'ha passat amb la revista Sió, que després de veure-la sortir mes rera mes durant tota la vida (si més no per a mi, ja que quan va sortir el primer número de Sió tenia 4 anys) no m'havia parat a pensar que allò havia de tenir un començament, i probablement com tots els començaments, difícil.

Per això és bo que celebrem el natalici de la Revista Sió, fent un resum de la seva existència, com i qui va començar la Revista Sió, quins canvis ha experimentat durant aquests anys tant de forma com de contingut, quan es comença a fer íntegrament en català... Fullejar la Revista Sió des de la seva primera època és un exercici apassionant que ens endinsa en la història recent del nostre poble, que ens fa adonar de la manera que hem anat canviant de costums, de mentalitat, de manera de ser. Fins a quin punt aquesta evolució dels agramuntins s'ha fet per la presència entre nosaltres de Sió?, penso que, a banda d'altres condicionaments socials i polítics de tipus general, Sió ha satisfet la nostra necessitat d'informació dels fets que més directament ens afecten i això ha fet, en més o menys grau, que ens sentim arrelats a la nostra terra.

En els últims anys hem viscut una important revifalla cultural, tant pel que fa a la recuperació de festes i tradicions com pel que fa a l'aparició de nous col·lectius d'agramuntins, quin dubte hi ha que el ressò que tenen des de Sió és una injecció de moral molt important que fa sentir recompensat el treball que hi esmercen tants i tants agramuntins que estan integrats dins d'aquests col·lectius o que participen activament en les nostres festes, això sol ja justifica que tots els agramuntins haguem de celebrar aquest 25è. aniversari de Sió.

Moltes gràcies i felicitats a tots els qui han fet i fan possible la Revista Sió i endavant, Agramunt us necessita.

Ricard Bertran i Puigpinós
Regidor de Cultura

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

Josep Huguet: Deu anys d'alcalde

Durant aquesta primavera, s'acompliran un parell d'aniversaris força significatius per Agramunt. Com molt bé saben els nostres lectors, SIÓ ha arribat als seus primers vint-i-cinc anys, la qual cosa celebrem, entre altres actes, amb aquest número extraordinari que ara teniu a les mans. L'altre fet que el proper mes d'abril arribarà a un termini d'aquells que s'anomenen rodons, és el desè aniversari de les primeres eleccions municipals democràtiques.

SIÓ va veure la llum en uns anys, els seixanta, en què alguna cosa començava a canviar en el nostre país. La foscor de la postguerra anava deixant pas a alguna esclatxa de llum en una societat que iniciava una lenta, però inevitable, transformació. La nostra revista ha estat testimoni de tota una època que, a nivell estrictament local, finalitza amb les eleccions municipals del mes d'abril de 1979.

També SIÓ ha pres bona nota del que s'ha esdevingut en aquest període en què els ajuntaments d'arreu del país han agafat un protagonisme impensable anys enrera, malgrat que encara lluny del que haurien de tenir com a primera administració al servei del ciutadà.

Durant aquests deu anys, Josep Huguet ha estat l'home que ha capitanejat la nau municipal. Elegit alcalde en tres comicis amb una gran majoria, és l'únic membre que encara resta en el consistori d'aquells homes que integraren el primer ajuntament democràtic ara farà deu anys.

La presència directa d'Huguet en les pàgines de SIÓ ha estat més aviat escassa al llarg dels seus mandats: una entrevista en la primera legislatura i una en la segona. S'imposava doncs, una tercera, perquè li tocava i també per aquest doble aniversari que festegem en aquesta primavera.

Militant d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), Josep Huguet encapçalà les dues primeres eleccions una

candidatura independent i de la qual en formaven part gent de diverses tendències. En les darreres eleccions, la seva militància ha canviat i es presenta amb una candidatura de Convergència i Unió (CiU).

— Perquè el canvi?
— Primerament fou una decisió personal i també perquè ho vaig creure convenient per Agramunt, pel càrrec que ocupava. De fet abans d'instal·lar-se la democràcia ja militava en un partit polític.

Josep Huguet és, a més d'alcalde d'Agramunt, diputat provincial i conseller comarcal, càrrecs que en certa forma es complementen amb la pròpia alcaldia agramuntina i que, sens dubte, poden ser beneficiosos per al municipi. Dintre del partit de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), també ostenta altres responsabilitats de caire polític més intern. Per l'alcalde agramuntí, és molt més important la política local, el contacte amb els veïns que la gestió política partidista o d'altres organismes.

— Crec que la vida municipal, a més d'una escola de servei, és una escola d'experiències. Tots els polítics haurien de passar per un càrrec municipal.

— Hi ha la mateixa il·lusió política l'any 1989 que l'any 1979?

— Possiblement és diferent. L'any 79 existia una il·lusió més idealista, més innovadora. Era el començament de la democràcia i la lluita era més forta. L'any 79 s'havien de trencar uns esquemes i presentar propostes noves.

— Quina diferència hi ha entre l'Agramunt de 1979 i el de 1989.

— Agramunt és evident que ha fet una evolució, no solament per mèrits propis sinó perquè hi ha una gestió d'equip i l'ajut d'una sèrie de persones no totes relacionades amb l'Ajuntament. Han ajudat a aquesta evolució una sèrie d'institucions, algunes arrelades i altres de noves i també en bona part l'exigència de la gent que desitja i demana cada dia més. Això esperona i fa lluitar els qui van davant.

- Essencialment en què ha canviat Agramunt?
- *Potser el més important és la creació d'uns serveis nous per millorar la qualitat de vida i l'assistència. Exemple de tot això és la llar del jubilat, l'escola de música i serveis socials.*

De totes maneres l'Ajuntament sempre ha tingut com a màxima el consolidar en primer lloc la infraestructura de la població, com pot ser carrers, enllumenat, aigua, clavegueres... En l'apartat d'aigua s'hi ha fet una gran millora, s'hi ha gastat molts diners, encara que s'ha aconseguit diverses subvencions. Una vegada assolida aquesta infraestructura el següent pas es dedicarà a les zones verdes per poder tenir uns parcs i jardins ben acondiciats.

L'any 79 existia una il·lusió més idealista, més innovadora.

- Quins han estat els fets més gratificants durant aquests anys?

He tingut més alegries que decepcions. El poder obtenir subvencions que ajudin a millorar la qualitat de la Vila és, potser, la satisfacció més gran. L'obtenció d'aquestes subvencions és difícil i complicada, i per això és doblement gratificant poder-les aconseguir.

- Agramunt és un poble conflictiu?
- *No. Sempre he intentat mantenir la convivència entre els vilatans. Si d'alguna cosa he d'estar orgullós és, precisament, d'haver assolit aquesta convivència, malgrat que a vegades hagin sortit espurnes de destrucció de persones que disfruten més destruint que no construint, però sortosament aquí a Agramunt són els menys.*

L'Ajuntament ha tingut com a màxima el consolidar la infraestructura de la població.

- Durant aquest 10 darrers anys Agramunt urbanísticament ha experimentat una gran millora. Quina política s'ha dut a terme per ordenar aquest creixement? S'ha potenciat un sector més que un altre?

L'any 1979 es va formar un pla d'urbanisme marcant el límit del sòl urbà, però ha arribat un moment en què ha estat necessari fer una ampliació de zona urbana. No estic d'acord, però, que l'Ajuntament potenciï més un sector que un altre, el que passa és que els propietaris de terrenys els quals han de passar de zona rústega a urbana s'han d'adaptar a les normes que marca la llei, creant una sèrie de serveis necessaris abans de començar a parcel·lar. Es marquen les normes d'edificació, l'ocupació de terrenys amb les cessions pertinents per a zones verdes, i també ha de quedar espais lliures per si algun dia la població necessita fer un equipament nou.

- Quan es va dur a terme la revisió cadastral referent

a la contribució urbana, l'Ajuntament va presentar un recurs en considerar que estava sobrevalorada. Com s'ha acabat aquest recurs presentat?

Bé, el recurs no està resolt. Es va presentar un contenciós contra el Tribunal Econòmic Administratiu i encara no ens han contestat.

- I la revisió de la contribució rústega que ara s'està preparant, es considera que també serà sobrevalorada?

No. A la contribució rústega s'aplicaran els mateixos mòduls que fins ara. La variació estarà en què les terres es catalogaran segons l'ús que se'n fa actualment. Per exemple, si abans hi havia un terreny que era erm i ara està sembrat, s'haurà d'aplicar els mòduls sobre el que s'hi fa, tal com he dit abans. Per la nostra part hem demanat que, degut als anys que fa que no plou aquí a Agramunt, la valoració fos dos punts menys, i això ho han acceptat.

- Com es contempla la industrialització des de l'Ajuntament? Què es fa per ajudar a potenciar la instal·lació de noves indústries o l'ampliació de les existents?

Això és un tema preocupant. L'Ajuntament ha fet molts passos. Fins i tot ha contactat amb gent d'Anglaterra, Suècia i també del Japó. S'han fet ofertes de terrenys urbanitzats i a molt bon preu. L'Ajuntament faria un esforç sempre i quant existís una seguretat de llocs de treball per a la gent d'Agramunt. Tot això s'ha ofert per escrit a diferents consells i a la Conselleria d'Indústria de la Generalitat.

En un futur, a més d'un polígon privat n'hi haurà un de públic que gestionat per l'Ajuntament resultarà molt més econòmic.

- Darrerament s'està parlant molt del polisportiu. Aquest és un tema de controvèrsia entre els vilatans, en el sentit de si era el moment més idoni per endegar una obra d'aquesta envergadura quan encara queda molta feina a fer referent a infraestructura, i que com hem dit abans és primordial. Com es contempla això des de l'Ajuntament?

Tot i reconeixent que hi ha coses més primordials per fer -encara que considerem que el polisportiu també ho és- a vegades no es poden triar les preferències. Ha estat

possible el poder iniciar aquestes obres gràcies a una subvenció rebuda de caràcter finalista destinada a polisportius i que en aquest cas és de 50 milions de pessetes. A partir d'aquí es considerarà de no desapropiar aquests diners, pensant que a Agramunt hi ha molts joves que practiquen l'esport i que valia la pena de fer aquest esforç.

— Agramunt és un municipi amb una plantilla molt baixa en relació a ajuntaments de la mateixa categoria. Això comporta un estalvi de diners, però també una manca de serveis. Per exemple no hi ha serenos, ni guàrdia urbana.

— Estem treballant per tenir un cos de policia local. El major inconvenient que hem tingut és que Agramunt no arriba a 5.000 habitants. L'ideal seria poder disposar de 5 homes per cobrir les 24 hores del dia, però de moment es començaria amb 3 o 4 policies i els 2 agutzils farien d'auxiliars de policia. Esperem que durant aquest any ja es puguin preparar les convocatòries.

Sempre he intentat mantenir la convivència entre els vilatans.

— Que té l'Ajuntament en projecte a dos anys vista, que són els que manquen per acabar aquest mandat?

— Els primers objectius són: Urbanitzar les zones del Clos i del Sindicat; millorar l'enllumenat públic; deixar acabat l'Espai Guinovart.

— Parlant de l'Espai Guinovart, sembla ser que el projecte preveu la desaparició dels porxos de l'edifici de l'antic mercat. La gent ens preguntem si és necessari aquest canvi.

— Bé, en un principi aquest edifici es va construir per cobrir unes funcions determinades i en aquests moments ja que el seu destí és exposar l'obra d'un gran artista, no és estrany que s'adeqüi a un altre estil. I és voluntat d'aquest artista que no solament l'edifici sinó tot l'entorn de la plaça formin un conjunt arquitectònic.

— S'ha previst la manera com es gestionarà o es

menarà l'Espai Guinovart?

— Encara no s'ha concretat. No volem que sigui l'Ajuntament l'única entitat responsable encarregada d'aquest afer. Pot ser a través d'un patronat on hi prengui part la Generalitat, la Diputació i el mateix Ajuntament.

— En l'aspecte cultural, es podrien potenciar les arts plàstiques a partir del museu Guinovart?

— Per iniciar qualsevol activitat, i les arts plàstiques no són una excepció, és necessari que algú amb inquietuds les plantegi i estigui disposat a dur-les a terme. A partir d'aquí és quan l'Ajuntament ha de recolzar en tot moment aquestes iniciatives, donant-les-hi el suport necessari.

En aquest aspecte Agramunt és un poble afortunat amb associacions i entitats que s'han format, s'han mantingut i el més important és que s'han superat.

L'Ajuntament és de tots.

— Què faria des de l'Ajuntament que no hagi fet encara?

— Moltes coses. Poder acabar la infraestructura bàsica tal com hem esmentat abans. Actualment s'està fent una obra molt important als dipòsits que pot arribar a ser un punt força atractiu.

— Ara fem la pregunta a l'inrevés. Què no faria que hagi fet?

— Després de pensar-s'ho contesta: — Presentar-me per alcalde la primera legislatura.

— I per què es va presentar per segona i tercera vegada?

— Quan ets dins de la roda en certa manera et veus obligat per les circumstàncies. Però sincerament, si ara pogués tornar enrera no m'hauria presentat, ja que el càrrec implica perdre algunes coses importants i de nivell personal, com és principalment la família.

— Quines han estat, i són, les relacions amb l'oposició municipal? Sempre ha governat amb majoria absoluta i això pot fer oblidar que darrera de les minories hi ha també una colla de veïns.

— L'Ajuntament és de tots, o sigui que es treballa conjuntament. Els acords municipals poques vegades s'han hagut de votar, s'han acordat per unanimitat.

De fet, aquí a l'Ajuntament les coses no s'han fet mai amb una visió política partidista, sinó que s'ha cregut que s'havien de fer per al bé d'Agramunt.

L'entrevista toca a la seva fi. Però tenim la impressió que és ara que hauria de començar. A mesura que passava l'estona s'anava creant un ambient de confiança entre entrevistat i entrevistadors. Un i altres ens hi anàvem trobant bé. Superats els primers recels, l'eixut intercanvi de preguntes i respostes es convertia en un diàleg obert.

Els nostres lectors ens perdonaran de no haver sabut extreure de Josep Huguet totes aquelles vivències acumulades al llarg de deu anys al front de l'Ajuntament agramuntí i tota aquella saviesa que comporta el permanent contacte amb la cosa pública.

Hi haurem de tornar.

Josep Bertran, Josep Rovira
Anna Santacreu i Rosa Maria Sera

Tenim hipoteques de totes les talles.

Talla 1. Primera vivenda

Estreni casa nova amb la llibertat de pagar-la en un termini des de tres fins a vint anys.

Talla 2. Segona residència

Una casa al camp o un apartament a la platja. Respiri a gust, aprofitant-se de la màxima desgravació fiscal autoritzada a l'impost sobre la Renda.

Talla 3. Tripliqui el seu negoci

Li financem fins el 60 % del valor de taxació del seu nou local comercial o despatx.

De totes les talles. Perquè no hi ha persones amb les mateixes necessitats ni amb idèntics recursos.

Si vostè necessita una hipoteca que s'adapti perfectament a les seves possibilitats, vingui a donar-nos les seves mides a qualsevol oficina de Banca Catalana.

Li farem una hipoteca amb la qual s'hi trobarà a gust.

Talla 4. Renovar-se pels quatre costats

Posem al dia casa seva, facilitant-li una hipoteca per a fer reformes i millores, abans d'una setmana.

Talla 5. Raons per a canviar

Si li han fet una hipoteca que no li cau prou bé, porti-nos-la, la hi canviarem per una a la seva mida.

(93) 205 23 13

(De les 9 del matí a les 10 de la nit, i dissabtes al matí.)

Préstec Habitatge

BANCA CATALANA
El Banc de Casa

BREU RECORDATORI DE SIÓ

Tercera part⁽¹⁾

Amb motiu de complir-se els vint-i-cinc anys d'existència de la nostra publicació, és hora de tornar a actualitzar la petita història de SIÓ; resum esquemàtic del que ha estat la seva **vida** durant aquests darrers nou anys.

Repasant la col·lecció de SIÓ es veu com la seva línia de progressió continua. Es va millorant la qualitat tècnica, sobretot a partir de l'any 1984 (nòm. 241) en què es passa d'imprimir de la tradicional tipografia a l'offset, amb el que s'amplia la gamma de possibilitats creatives i, especialment, la facilitat d'incorporar-hi fotografies.

La redacció continua formada pel mateix nucli de veterans (algun amb escriptura), a la qual s'hi va incorporant gent jove (2) a efectes de donar-li més dinamisme, aportar idees noves i assegurar, ensems, la seva continuïtat per un proper futur (el trobar aquest recanvi generacional, al seu moment, pot representar el ser o no ser de la publicació). Quant als col·laboradors fixos segueixen, més o menys, el mateix procés i en ambdós casos, com és natural, s'han produït baixes per diferents motivacions.

Hi ha canvi de nom a la capçalera de la redacció l'any 1982 i, de nou, al 1986 en formar-se un equip de direcció. De la majoria de persones que figuren en aquestes llistes se sap de la seva activitat pels treballs que signen, alguns, però, queden en l'anonimat degut a què les seves tasques no queden reflectides enlloc, encara que la seva col·laboració sigui molt efectiva. Sobretot això passa a nivell de redacció, on hi ha més compromís, amb dos reunions mensuals per preparar cada número i amb feines de poc fluïment, però imprescindibles per fer-lo sortir al carrer mes rera mes.

S'han publicat articles de molt diferent temari, respectant la voluntat dels qui han enviat els treballs. Quant a les seccions fixes, desapareixen: les col·laboracions de M. Aguilar, també **Catalunya: Espill del seu passat i Història i Anecdòtic**. Neixen i moren durant aquests anys: **Plantes per a remei a la Ribera del Sió**, **El Ton de Dolç-munt**, **Punt i coma**, **Oficis, festes i costums i Digues-me què menges i et diré com ets**. Continuen: **Editorial**, **Fets del mes** continuació d'**Agenda** (millora de la informació en incorporar-hi fotografies), **L'Ajuntament informa**, **Som a Riella** amb temari divers, **Esports** a càrrec de diferents informadors, **Demografia-Temps**, **Noticiari de la Ribera del Sió** iniciada al març de 1980 amb el nom de **La comarca** i que dona la informació dels corresponents dels pobles que la configuren. També els més recents: **Gent, fets i coses** i **De llibres**.

La part gràfica de la revista —cada vegada en augment— la conformen especialment: els reportatges dedicats a celebracions o actes rellevants i **Amenitats** una plana de passatemps que es creà l'any 1981 i en la qual col·labora gent diversa que inclou últimament **L'acudit d'en Creus** (es va publicant des de sempre) i que actualment es complementa amb **Pel broc gros** i el dibuix de **la cala SERA**.

En aquests anys s'han editat dos números extraordinaris; l'any 1980 un especial de 40 pàgines amb motiu d'editar-se el nòm. 200, i al març de 1984 en complir-se els 20 anys d'existència de SIÓ se n'edità un altre de 52 pàgines i amb portada de dibuix a tot color.

També dues vegades s'ha canviat de portada en aquest temps —de sempre conservant com element unificador la marca de SIÓ—. El primer s'efectuà amb el número de gener de 1982. L'últim disseny de portada s'inicià el mes de desembre de 1986, amb l'al·licient de presentar també la primera fotografia en color.

S'han anat publicant els premis de poesia i prosa del **Certamen literari de Sant Jordi** (l'últim l'XI^a), els darrers anys els treballs il·lustrats amb petits dibuixos. L'últim esforç creatiu de SIÓ ha estat (és encara) la publicació, en fascicles col·leccionables, de **La guerra civil a Agramunt**, treball difícil per la seva temàtica, i complicat de realitzar per la falta de documentació i informació.

L'acceptació de SIÓ no decreix i continua amb el seu ritme de creixement que el podríem qualificar de **gota a gota**. És curiós observar que disminueixen els subscriptors de fora vila i, en canvi, augmenten els subscriptors locals (2).

L'Ajuntament segueix cobrint els déficits de SIÓ quan es produeixen. Aquests darrers anys també es rep l'ajuda econòmica de la Generalitat i de la Diputació de Lleida.

És significatiu que, a més de la publicitat testimonial dels comerços i indústries locals (cal agrair-los el seu suport de sempre), darrerament es publiquen anuncis d'empreses de fora vila així com també esqueles (no és cap fetsa remarcar aquest fet), ambdós casos proven que SIÓ interessa, que és un mitjà informatiu vàlid, que té prestigi. Adquirir al llarg d'aquests anys de servei a la vila, procurant ser l'informatiu de **tots** els agramuntins i intentant evitar partidismes radicals de cap tipus.

De sempre, l'esperit de SIÓ ha estat el mateix: ésser una eina de cultura i comunicació per a Agramunt i la Ribera del Sió. Lograr-ho, amb més o menys efectivitat, ha estat la tasca de la gent que, desinteressadament, han passat per SIÓ al llarg d'aquests 25 anys.

Continuar aquesta trajectòria, millorar-la, si cal, és assegurar el seu futur. Sempre que les redaccions sàpigui trobar les persones adequades per **tirar del carro**, és segur el bon funcionament d'aquest trionomi: Ajuntament-redacció-subscriptors, peça clau de l'ésser de SIÓ.

Esperem-ho.

SIÓ

(1) Les altres foren publicades en els números 133 (març 1975) i 200 (octubre 1980).

(2) Per una millor comprensió del que es diu, veieu el treball **La gent ... i les xifres**, que es publica en aquest mateix número.

La gent

	1964	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88
MANUEL MAZON i RIBÓ (Alcalde)	A	A	A	7AD	AD	8B																			
JOSEP SIMÓ i FUSTE	R	R	R	6B																					
JOAN B. BOSCH i POTENSA	R	R	R	R		9R	9B																		
ANTONI PAGÈS i DALMAU	R	R	R																						
GUILLEM VILADOT i PUIG	R		C	C	C	9R	R	R	R	R	R	6B		C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
LLUÍS PONS i SERRA	R	R	R	7S	S	S	9B			C	C	6R	R	6B		C	C	C	C	C	C	9B			
RAMON CREUS i BONCOMPTE	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
JAUME COTS i SOLÉ	R	R	R			9R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	6R	R	R	D	D	D	D	ED	ED	ED
JOAN VILADOT i PUIG	C	C	C	C	C	C	C	C	C																
MOSSÈN ANTONI MIRABET	9R	R	9B																						
JAUME BRILS i FAURIA	C	R	R	C	C												C	C	C	C	C				
DOMÈNIC ROIG i BALASCH	C	C	C	C	C	9R	9C	C	C																
TERESA SANS i BONCOMPTE		C	C																						
ANTONI FARRE				C	C																				
J. JIMÉNEZ i TORRECILLA				C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
DEUDAT PONT i BRESÓ																									
J. CARRERAS				8C	C	C	4B																		
JOSEP M. INGLÉS i MORTÉS (Alcalde)					8AD	AD	AD	AD	AD	AD	5B														
JAUME CUNAT i MATA					9R	10S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	C						
AGNÈS ESCOLÀ i GASOL					9R	9B																			
NÚRIA SERRA i PRIAT					9R	R	R	5B																	
JOSEP FARRENY i ORTIZ						10R	R	R	R	R	R	R	R					3C	C	C	C	C	C	6B	
JORDI GUASCH i VILLALTA							C	C	C	C															
JOSEP BERTRAN i PUIGPINÓS							R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	ED	ED	ED
PERE MORA i GIRIBET							R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
JAUME BONET i BOIX							R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
RICARD VICENS i BORGES (Alcalde)											5AD	AD	AD	AD	AD	4B									
PASCUAL CASTELLÀ i VILA																R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
JOSEP M. MAYORAL i CASANOVES																R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
JOAN NOVELL i BALAGUERÓ																R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
JOAN PUIG i RIBERA																10R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
JOSEP M. LLUCH i BARÓ																R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
IGNASI RIBERA i ROQUÉ																R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
MIQUEL AGUILAR i BARRIL																C	C	C	C	11B					
JOSEP HUGUET i HERBÈRA (Alcalde)																4A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
RICARD CREUS i LACASA																R	R	R	R	R	R	R	R	R	3B
JORDI PADULLÉS i SERRA																R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
JOAN EROLES i SAMARRA																R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
RAMON LLENA i MIRALLÉS																6R	6R								
ISIDRE MARSÀ i BERNAUS																6R	8B		R	C					
JOSEP M. PUJAN i SOLÉ																	R								
ORIOL COLOMER i CARLES																						11R	8B		R
ROSA MARIA SERRA i GRANÉS																		R	R	R	R	R	R	R	R
AGNÈS PEDRÓS i PAMPALONA																		R	C	C	C	R	R	R	3B
TERESA PRADOS i CAMARDONS																		R	R	R	R	R	R	R	R
PAQUITA VILALTA i MASANA																		R							
FRANCESC DOMINGO i JOVAL																		3C	C	C	C	C	C	C	C
PAULI RIBERA i MARQUILLES																		5C	C	C	C	C	C	C	C
JOAQUIM FELIP i TREPAT																			C	C	C	C	C	C	C
JAUME FIGUERA i FIGUERA																			C	C	C	C	C	C	C
MAGDA TREPAT i DAVÍ																			C	C	C	C	C	C	C
ANTONI PONSÀ i GUERRIN																			C	C	C	C	C	C	C
FERRAN ROS i PUJAN																			C	C	C	C	C	C	C
ANNA SANTACREU i FORNS																				C	C	C	C	C	C
SOLEDAT SOLANES i SOLÉ																					R	R	R	R	R
JOAN PUJAN i ESCOLÀ																					R	R	R	R	R
JORDI MARTÍ i GASULL																					C	C	C	C	C
GERARD GATELL i VALLS																					C	C	C	C	C
JOSEP ROVIRA i FEINÉ																					7R	R	R	R	R
RAMON BERNAUS i SANTACREU																						11R	R	R	R
JOSEP M. PLANES i CLOSA																						11R	R	R	R
SERAFINA BALASCH i PUIG																							7C	R	C
NÚRIA SORRIBES i RIUDEBÀS																									3R

RELACIÓ DE PERSONES QUE HAN PASSAT PER "SIÓ" I ESTATES QUE HI HAN FET EN ELS CÀRRECS DE:

A = Alcalde - AD = Alcalde Director - S = Sots-Director - D = Director - R = Redactor - C = Col·laborador - B = Baixa - ED = Equip Direcció.

Gener 1 - Febrer 2 - Març 3 - Abril 4 - Maig 5 - Juny 6 - Juliol 7 - Agost 8 - Setembre 9 - Octubre 10 - Novembre 11 - Desembre 12.

SIÓ ESTÀ INSCRIT AL "REGISTRE D'EMPRESES PERIODÍSTIQUES" AMB EL NÚM. 576, DIPÒSIT LEGAL: L. 138-1964
LA MARCA "SIÓ" ESTÀ INSCRITA AL "REGISTRE PROPIETAT INDUSTRIAL" AMB EL NÚM. 527.642, DATA 9 ABRIL 1968

ANY	TIRADA MENSUAL	PLANES (1)	COST (1) Impressió Exemplar	PREUS VENDA			SUBSCRIPCIONS			VENDA LLIBRERIES
				Núm. Solt	Subscripció	Estranger	Agramunt	Fora Vila	Estranger	
1964	600	12	5'50	5	40	50				
1965	600	12	6'80	5	50	60	245	222	32	40
1966	600	12	6'80	6	60	70				
1967	600	12	7'20	6	60	70				
1968	600	12	6'80	6	60	70				
1969	650	12	8'40	6	60	70	275	234	43	45
1970	660	12	8'30	6	60	70				
1971	750	12	7'40	6	60	70				
1972	775	12	8'80	6	60	70				
1973	775	12	9'30	10	100	115				
1974	800	12	11'15	10	100	115				
1975	825	12	13'80	12	120	150	326	300	33	45
1976	825	16	15'20	12	120	150				
1977	900	16	21'75	15	150	180				
1978	900	16	29	20	200	250				
1979	900	20	34'80	30	300	350	353	325	32	50
1980	925	22	39	40	400	450				
1981	975	24	45'15	50	500	550				
1982	1.025	28	57	55	600	700				
1983	1.025	28	63'30	60	700	850	422	359	32	55
1984	1.050	32	81'40	75	800	900				
1985	1.050	32	95	85	900	1.300				
1986	1.050	32	109'20	100	1.100	1.600	447	340	29	56
1987	1.050	32	128'30	125	1.200	1.800				
1988	1.050	(2) 40	162	140	1.300	1.900	474	329	31	61

(1) SÓN XIFRES DE MITJANA ANYAL

(2) HI ESTAN INCLOSES LES PLANES DEL COL·LECCIONABLE DE LA GUERRA CIVIL

DISTRIBUCIÓ DELS 1.050 EXEMPLARS MENSUALS DE L'ANY 1988:

474	EXEMPLARS SUBSCRIPTORS D'AGRAMUNT
75	" SUBSCRIPTORS RIBERA DEL SIÓ
238	" SUBSCRIPTORS RESTA CATALUNYA
16	" SUBSCRIPTORS ALTRES PROVÍNCIES ESPANYA
31	" SUBSCRIPTORS ESTRANGER
61	" VENDA LLIBRERIES
40	" INTERCANVI ALTRES REVISTES
40	" PER ENTITATS OFICIALS
32	" PER REDACCIÓ I CORRESPONSALS
43	" EN SOBREN

1.050 EXEMPLARS

COTS

TALLER *Jordi Padullés*

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota mena de Maquinària
Agrícola i Industrial

Carrer del Firal, s/n. Telèfon 390.661
AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

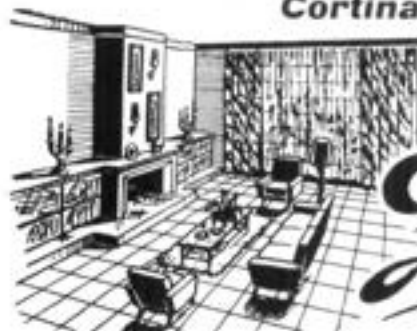
Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Franckfurt del Sió

MENÚS ESPECIALS • BANQUETS
COMUNIONS • BATEIGS

Plaça del Pou, 22 - Tel. 39.00.50
AGRAMUNT

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
P I S O S
ESTUCATS
EMPAPERATS

Coneixement, Identitat i Poble

L'ésser humà és el gran protagonista de la història. El passat i el mateix present és obra seva. I aquesta obra, aquest bagatge constitueix la base i el fonament, on una generació darrera l'altra va identificant-se mitjançant el lent desenvolupament de les facultats personals del conèixer i de l'aprendre. La infraestructura cultural esdevé el marc referencial en la vida de totes les persones; i la quantificació i qualitat existencial serà la mesura capaç d'ésser apresada per tots i cadascun dels membres d'una determinada col·lectivitat. La nostra capacitat de conèixer resta íntimament vinculada en la munió de coneixements que posseeix la societat, de la qual en formem part. I, és que la cultura ens interpreta la realitat.

Són els homes i les dones dels pobles més avançats els qui més coneixen. El coneixement ens dona autonomia; el coneixement ens possibilita l'exercici genuí de la llibertat; el coneixement ens ofereix seguretat; el coneixement ens fa més sociables; el coneixement afavoreix la pau. Solament els qui coneixen poden estimar i solament els qui estimen poden compartir.

La vila d'Agramunt és quasi mil·lenària. Aquest indret de la ribera nasqué o es reconstruí amb força sota la protecció dels comtes d'Urgell, vinculats culturalment amb la resta dels comtats catalans, el centre dels quals era el de Barcelona. Les llibertats i les òptimes condicions establertes pels seus protectors afavoriren l'assentament de nombroses famílies. El treball dur i l'esforç sense treva dels repobladors i dels seus descendents ens legaren importants rastres arquitectònics i documentals. Segles més tard, la desaparició del comtat d'Urgell deixà els destins de la vila en mans de senyors llunyans, i els seus homes i les seves dones hagueren de suportar mol-

tes dificultats per a poder malviure durant segles d'aïllament, de manca d'eruditisme, amb l'exclusiu bagatge de la pròpia cultura, essencialment emmarcada en uns límits geogràfics massa reduïts. La modernitat d'Agramunt és un fenomen recent; el nostre segle ha accelerat els condicionaments de la seva transformació radical.

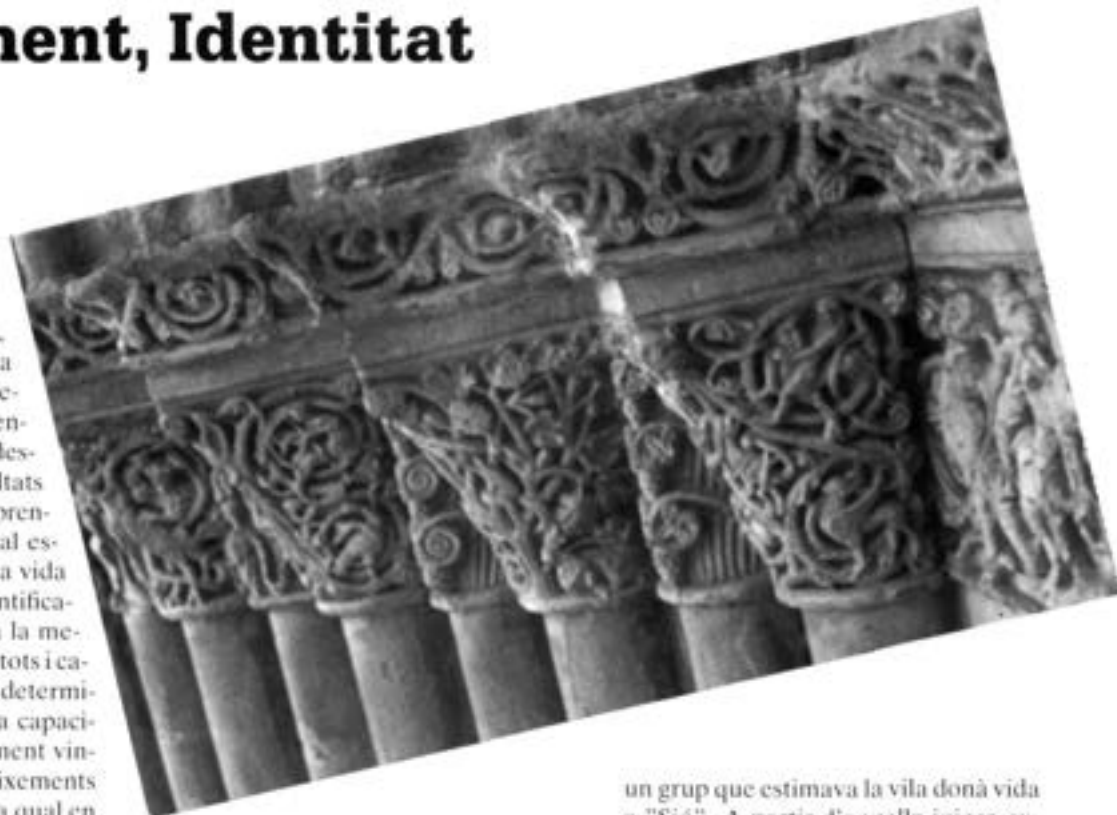
Així doncs, sabem poques coses d'Agramunt. Les circumstàncies històriques ens han privat, fins avui, el poder seguir, pas a pas, l'experiència de moltes de les generacions passades. A vegades, les pedres amb la seva mudesa formal constitueixen els únics testimonis d'una història ben puntual. Tots sabem que el greu estrall col·lectiu més recent, a més de destruir part de la vila i de privar del dret a l'existència d'homes i dones innocents, esborrà, potser per sempre més, aquells testimonis documentals que ens haguessin permès apropar-nos un xic més al passat. Evidentment, tot això ha privat als agramuntins de conèixer i d'interpretar com i de quina manera s'ha forjat la pròpia col·lectivitat.

Amb tot, vint-i-cinc anys enrera,

un grup que estimava la vila donà vida a "Sió". A partir d'aquella joiosa experiència, ininterrompudament, i de la mà de moltes altres persones, s'ha anat imprimint, mes rera mes, el battec de la vila i de la ribera, desgranant la realitat quotidiana i assajant, alhora, reflexions sobre el passat agramuntí, més llunyà o més recent. Així "Sió" s'ha convertit en la història més completa dels riberencs i, especialment, dels agramuntins. Els milers de pàgines del nostre "Butlletí" perpetuen i difonen la consciència d'aquestes contrades. "Sió" és el testimoni més autèntic de la nostra identitat; "Sió" és la cultura d'aquests pobles; "Sió" ens interpreta la nostra realitat; "Sió" ens ajuda i ens ajudarà a conèixer-nos; "Sió" afavoreix la nostra estima col·lectiva; "Sió" ens fa més solidaris; "Sió" fa poble...

A partir d'aquests vint-i-cinc anys, "Sió" ha de continuar amb més força que mai perquè els nous agramuntins i riberencs visquin molt més de prop la realitat existencial que els envolti i se'ls pugui estalviar, en part, l'orfanesa cultural de la nostra generació.

Joan NOVELL i BALAGUERÓ
Ex-redactor de "Sió"

SERVEI OFICIAL

DAF Trucks

FIATAGRI

AUSTIN ROVER

Tallers RAMON

Ramon Sànchez i Balasch

•

SERVEI D'ASSEGURANCES

Ctra. de Tàrrega, s/n. - Tel. 39 03 22

AGRAMUNT

AUTOMECÀNICA - PONTS, S.L.

SERVEI DE NEUMÀTICS

SERVEI OFICIAL **DAF TRUCKS**

Ctra. de la Seu d'Urgell, 97 - Telèfon 46 03 28

PONTS

POSAR-SE A CAMINAR

Continuant amb la idea que desenvolupàvem en l'anterior escrit d'aquesta FINESTRA EDUCATIVA i des d'on fèiem referència a la importància que té la participació dels pares en l'educació dels nostres fills, tractarem en les següents ratlles sobre els camins que entenem ens poden dur a aquesta participació.

A la nostra manera de veure, el mitjà més proper i potser el més important és l'existència de la mateixa A.P.A. ja que en ella es fonamenta el principi de col·laboració i trobada de totes les famílies que es volen acollir, en un suport comú, a les tasques que s'hi poden anar elaborant. El seu funcionament serà efectiu si els que en ella hi treballen ho fan d'una manera dinàmica i constructiva. Per això és important que la Junta que la dirigeix prengui iniciatives per crear *comissions de treball* en les quals cadascú s'hi senti participat i necessari.

Des d'aquí fem una crida perquè hi hagi més intervenció en la presa de decisions i que cadascú aportï les iniciatives sense recança ni por, perquè sinó caurem en la comoditat de deixar-ho tot *en mans d'uns quants* que són a la Junta.

Les opinions, les idees i les crítiques dels pares són importants per al bon funcionament de l'Associació. Que ningú no pensi mai que la seva contribució pot ser ridícula o inútil. Precisament el que més convé és que hi hagi debat i cooperació en temes que quotidianament ens plantejem (el treball dels nens, la qualitat d'ensenyament, el valorar l'esforç, l'atenció en els comportaments, col·laboració en activitats...).

Però, tot això, *quan ho podem fer?* Evidentment no hem d'esperar que se'ns convoqui a una assemblea anual per, còmodament, *dir la nostra*. Ha de ser puntualment, quan el tema sigui adequat de tractar-lo. I ho serà en el moment que se'ns presenti i aleshores tenir la

possibilitat de transmetre les nostres idees a la Junta. En *quin lloc?* Segur que el marc idoni, convindreu amb nosaltres, que no és a *peu dret* en el pati o davant de l'Escola, sinó tranquil·lament asseguts en un despatx com el que disposem en l'edifici de l'Avgda. A. Ros. I pensant en tot això, des de començament de curs, tots els divendres, a partir de les tres de la tarda, trobareu sempre algú de la Junta amb qui parlar informalment una estona i poder *dir la vostra*.

Evidentment que no tot s'acaba aquí i que hi ha altres recursos per ajudar a compartir l'educació dels nostres fills, però avui us hem volgut parlar d'aquest perquè és el que voldríem fer prioritari en la col·laboració pares-mestres.

En altres articles us ho ampliarem. Mentrestant animeu-vos i vingueu a trobar-nos.

ASSOCIACIÓ DE PARES D'ALUMNES
COL·LEGI PÚBLIC D'AGRAMUNT

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

CADENA
13

Passeig Balmes, 2
Tel. 53 05 04
CERVERA

Plaça del Carme, 16
Tel. 31 16 32
TÀRREGA

Cervera-Tàrraga 99.1 FM

ESTABLIMENTS E.S.A.

FELICITA LA REVISTA SIÓ EN
EL SEU 25^è ANIVERSARI
I ELS OFEREIX ELS SEUS SERVEIS

SABEM ESCOLTAR?

Tot i que pugui semblar el contrari, el fet d'escoltar resulta ser difícilíssim.

Quantes ocasions hem desaprofitat per no saber escoltar!: desfer un malentès, tranquil·litzar un fill preocupat, recuperar un amic...

Un dels principals problemes pot ésser que hi ha molta gent que creu estar en posició exclusiva de la veritat. Ho haurem pogut comprovar en moltes ocasions quan en una colla de persones que exposen diferents criteris sembla que sempre acaba tenint raó aquell que crida més, o aquell que amb una certa ironia acaba ridiculitzant els altres. En aquests casos el que intenten fer és imposar el seu punt de vista. No pensen que la veritat és una mica patrimoni de tothom i en cap dels casos és exclusiva ni dels més poderosos, ni dels més llestos i encara menys dels més cridaires.

Escoltar és sempre un acte de respecte i consideració envers el qui parla. Interrompre el qui parla, a més de renunciar a rebre informació, indica afany de lluïment, superioritat i a més una clara renúncia a continuar el diàleg.

Si en un moment del diàleg som contradits i hem d'acceptar diferents punts de vista, no vol dir pas que reconeguem estar equivocats, sinó que aquesta postura pot influir en refermar les pròpies idees o a veure amb més claredat el que fins aquell moment consideràvem indiscutible. És per això que hauríem d'evitar afirmacions generals i contundents que tallin qualsevol opinió contrària a la nostra.

Escoltar no vol dir assentir en tot el que diuen els altres. En tot cas podria ésser un esforç per comprendre diferents punts de vista i altres problemes, per poder donar una resposta o una opinió encara que no sigui la que voldria sentir l'interlocutor. En aquest sentit escoltar pot comportar un risc perquè ens obliga a saber coses que a vegades valdria més ignorar, i així després d'escoltar-les no ens trobaríem amb la responsabilitat d'haver de donar una opinió.

Quan una persona no sap escoltar, la informació que podrà aportar en un moment determinat serà molt limitada i el que és més greu encara, possiblement la tergiversarà.

J. Lluch

EL TEMPS PASSA

Fa uns quants dies, gairebé una eternitat, vam acordar tots plegats de fer una mica d'escrit per publicar en aquella secció de la revista. Els dies han transcorregut ràpidament i el full continua en blanc sobre aquella descolorida i atrotinada taula de l'escriptori. Al costat el tinter i la ploma esperen impassibles que algú es decideixi a fer-ne ús. El temps passa.

Avui, en veure que la cosa anava malament i tot veient que el termini de què disposàvem per realitzar el treball estava arribant a la seva fi, he decidit prendre la iniciativa i, prescindint de les opinions dels meus companys de treball, fer la feina estipulada.

M'he assegut davant de l'escriptori amb la calma i serenitat que s'espera d'un escriptor. Enfront, el full de paper continua en blanc i la ploma impassible al seu costat. Una llarga sèrie de temes han passat per la ment: conflictes, accidents, sequera, focs..., però cap d'ells s'ha arribat a desenvolupar. El temps passa i encara no he trobat el tema escaient.

M'aixeco de la cadira amb aire de preocupació i el cervell a punt de petar de tant poca imaginació. Decidit surto a donar un volt pels contorns de la ciutat amb el propòsit de meditar quelcom que es pugui aprofitar. Els carrers estan plens de gent que van i vénen sense parar: la mare crida el seu fill, les mestresses fan la seva última compra, els treballadors tornen a casa en acabar la jornada. Es fa fosc.

Mentre passejo vaig meditant. Observo com una dona gran intenta obrir amb impaciència la porta de casa seva, la poca il·luminació que hi ha al carrer no li permet ficar la clau al pany a la primera i està neguitosa. Al seu costat el marit (potser?) critica els de dalt perquè no solucionen el cas.

Amb la ment en blanc continuo fent camí per un carrer pedregós. De tant en tant una pedra massa grossa o un clot un poc profund em barra el pas i em fa mig trontollar. Dins meu un crit de justícia crida perquè encara estem així.

Ben entrada la nit em trobo enmig del passeig, poca llum i força fosc després que ahir uns vailets trencaren els llums. Avui l'encarregat els ha canviat però els llums no han funcionat, esperem que demà tot estigui solucionat.

Miro el rellotge i l'hora em diu que és massa tard. Enfilo a corre-cuita el camí directe cap a la llar. Pel camí trobo la gent que aparquen el cotxe malament. Al davant dels seus ulls un senyal de prohibició els indica que no ho fan gens bé, però ells sense immutar-se ja ho troben bé.

Arribo a casa tal com he marxat. De nou m'assec a la taula tot intentant començar, al davant tinc el full i la ploma al seu costat. El temps està passant i encara no he començat.

J. Pijuan

Auto ***CORBELLA - CLOP***

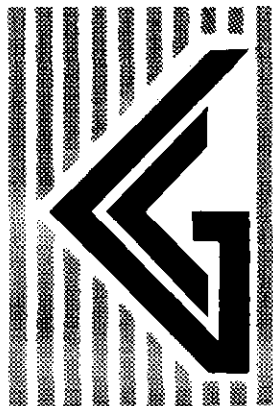
PROPERA PRESENTACIÓ DEL NOU MODEL DE
FIESTA

SERVEI OFICIAL

Carrer Clos, 1

AGRAMUNT

Telèf. 39 02 34

GRUPO CONSIST S.A.
GRUCONSA

Balada de somnis

Embriagar-me amb el teu alè
voldria cada dia.
Estimar-te fins arribar a la bogeria,
perquè els sentiments són folls
i fol·la la meua vida.

Damunt la taula, ahir,
vaig deixar-hi el mocador.
Avui hi resta encara,
moll de llàgrimes de dolor.
Vaig plorar tant!
Que ara em fa por d'agafar-lo,
està arrugat, no puc ni mirar-lo.
Tanco els ulls i em sento sola
només un soroll de fora,
la pena em caragola.
Pluja menuda va caient
trontollen els vidres
vibra la meua ment
i em sento tan innocent!
que no puc entendre tot allò
que de petita em deia la gent:
Això té valor, allò té importància...
no has de voler viure en la ignorància!

I ara em pregunto,
per arribar aquí, tant de sofriment?
per a no ser res i deixar un mocador calent?
ara que em manques, iaia, no m'importa la gent.

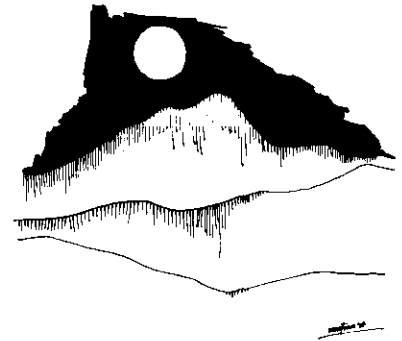
I agafo el mocador
i el miro i el desplego,
xop està encara de llàgrimes de dolor,
me l'atanso a la cara... m'ofego.

Gelosa estic de l'altre jo,
d'aquell que roman amb tu,
d'aquell que t'escolta quan jo estic lluny,
d'aquell que t'escolta quan jo ensordeixo,
d'aquell que et parla quan jo emmudeixo.

Gelosa estic de l'altre jo,
malgrat a mi la gent m'ha fet diferent,
l'altre no ha canviat la ment,
malgrat a mi em fa por caminar,
l'altre disfruta quan pot volar.

I... quan en certs moments ens ajuntem,
ens mirem, gairebé no ens coneixem,
ens donem les mans amb timidesa,
ens parlem i ens escoltem amb tendresa,
ens acaronem com a la infantesa...

Però a la fi, com sempre, ens separem,
perquè un és brut, camina per terra, és guerra
i l'altre és bell, vola per l'aire, és ocell.

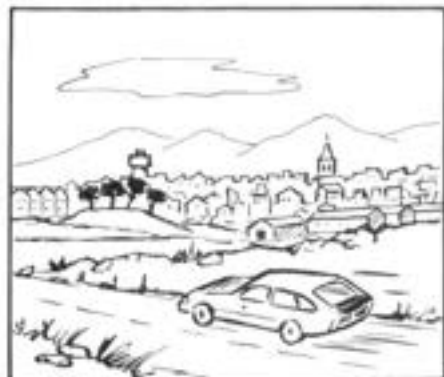

No he dormit aquesta nit,
la mort
 ha envoltat el meu llit.
Va ser només un instant,
una imatge,
 un llençol blanc.
Vaig sentir a la meua pell,
la gelada
 fredor del teu cervell
i una frisor dintre meu,
va emmudir
 la meua veu.

Núria Sorribes

AUCA DE LA VILA

1) Mai ve costa per amunt
arribar fins a Agramunt.

2) És de les viles més "guapes"
que es troben a tots els mapes.

3) De la Ribera del Sió,
n'es capital i timó.

7) La seva fama és gloriosa,
la seva gent, pietosa;

8) o no tant avui en dia,
temps de tedi i d'heretgia.

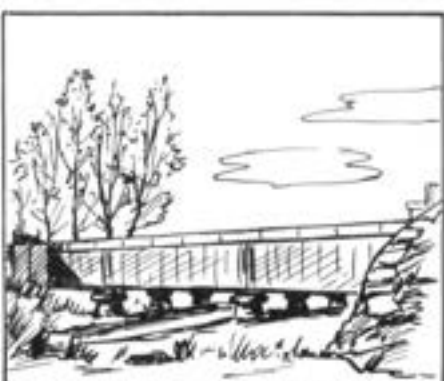
9) És Vila de molts bons aires
i de genials torronaires.

13) El Passeig és lloc d'estiu,
i d'hivern, si el sol és viu.

14) Els Dipòsits, al Convent,
són centre del firmament.

15) El Pont de Ferro atreu gent
per ser un aqüeducte ingent.

19) de dia, perquè de nit
val més quedar-se al llit.

20) Quan som a la primavera
les flors fan de capçalera.

21) Les escoles i instituts
ens fan més savis i astuts.

A D'AGRAMUNT

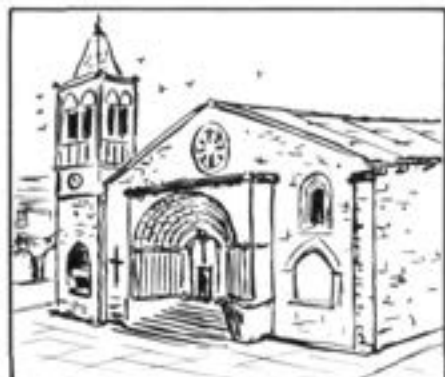
4) Té les muntanyes al nord
amb neu, si neva ben fort.

5) Al sud, la plana d'Urgell
s'obre amb panís i gatell.

6) Si el Segrià el té a ponent,
la Segarra a sol i sent.

10) El seu temple parroquial
és monument nacional.

11) Places, ravals i castell
són de la vila cimbell.

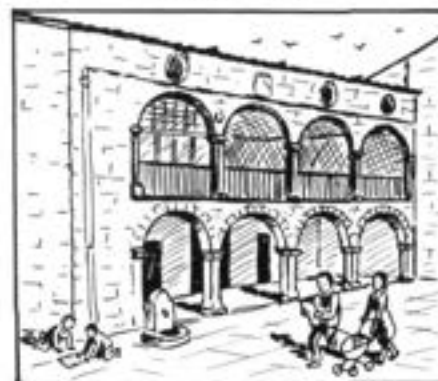
12) Els Coberts són un indret
de comerços a pieret.

16) De tant en tant canten ocells:
els pinsans i els passarells.

17) I també les cadeneres,
i el sol a les capterres.

18) Tothom pot caminar
sense por d'ensopegar.

22) Bella plaça de la Dula,
malgrat no hi hagi cap mula.

23) Els avis, de cal "Mas Vell"
n'han fet llar, n'han fet castell.

24) Agramunt té caramelles
i té corals a parelles.

25) I sona a ple Mercadal
una escola musical.

26) Pel Barça o per l'Espanyol
no hi falta tim de futbol.

27) Mentrestant hi ha qui va en bici,
o fa futing d'exercici.

31) I pels més progres, porrets,
cuba-libre i cacauets.

32) Si no plou, tothom tremola,
perquè la collita es folla.

33) Pel porc, conill o gallina,
el pagès encara opina.

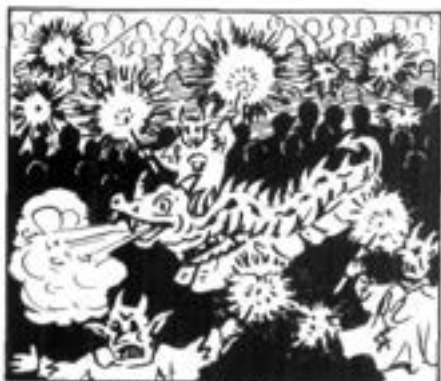
37) Fa vint-i-cinc anys nasqué,
SIO, el nostre gran paper.

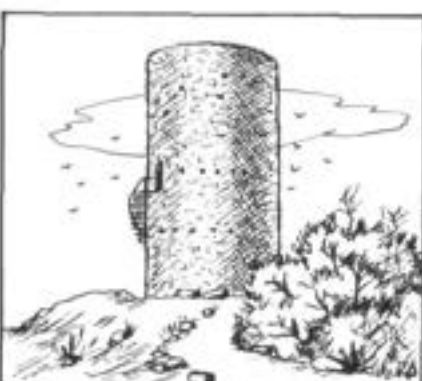
38) Ple de vida i documents
es ven als cinc continents.

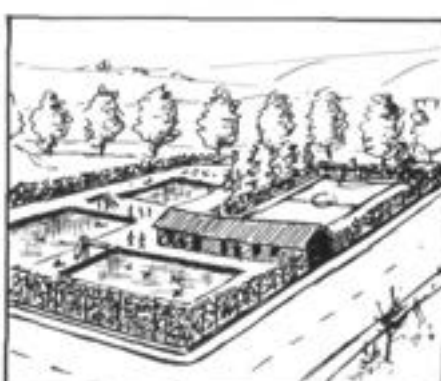
39) I és exemple mensual
de revista comarcal.

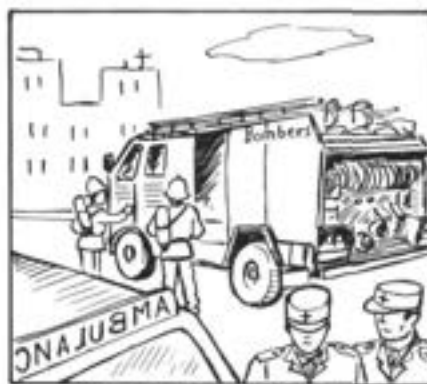
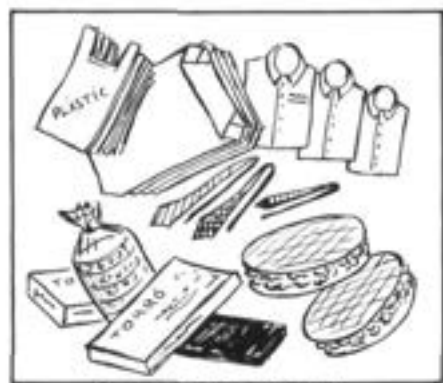
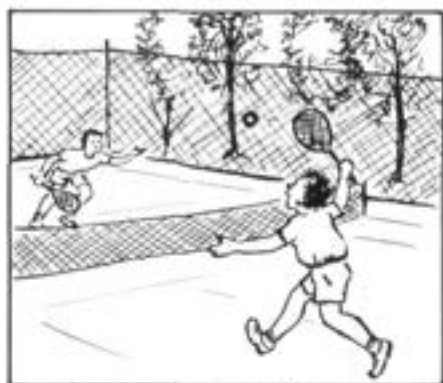
43) Els Diables i Grallers
s'han fet amos dels carrers.

44) El gran Pilar d'Almenara
a tots plegats ens empara.

45) Polisportius i piscines
són les modernes doctrines.

Subscriuiu-vos-hi!!

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a provincies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

òptica
j. esteve

**Àngel Guimerà, 14
Tel. 39.04.28
AGRAMUNT**

***Comprovi la seva agudeses
visual en tres minuts, amb la
nova computadora òptica***

**De cada 3 persones,
una hi veu malament.**

Pot ser vostè

EL PLAER D'UN DIA FEIXUC

per Teresa Prados

Quan obri la porta se sentia realment cansat. "Aquestes escales acabaran amb mi", exclamava entre esbufecs. Eren ja una colla d'anys els que duia damunt i l'agilitat d'altres anys s'havia esmuntat amb el temps.

A la cuina es notava encara la presència d'ella i una aroma dolça de pastissos fets no faria gaire estona. Potser ella era a comprar. De segur, no trigaria gaire. Portat per l'olor dels dolços començà a buscar tots els racons de la cuina. Cada cop que obria un armari el cor li feia un bot tot pensant en l'àpat que es faria, per caure tot seguit en la desil·lusió de trobar l'armari buit del que ell buscava. Lentament, aquell desig esdevingué obsessió i l'obsessió d'aquell vell llaminer -donant cabuda a una copeta de vi dolç- feia d'aquell "us trobare" un joc quasi eròtic.

Al rebost! Allà serien. Com havia pogut ésser tan simple de no adivinar-ho abans. S'avalançà vers els prestatges del rebost amb rialla sarcàstica... Quanta impotència! Tampoc no eren allà. Gairebé se li escapava una llàgrima i es sentia com un infant quan li trenquen una il·lusió.

Tota aquella recerca sense èxit l'havia esgotat més que les escales i, feixuc, arrossegà els peus fins al dormitori. Es calçà les espadenyes d'estar per casa. Es traigué l'abric, el tapaboques i es posà la bata de pelfa. Ho deixà tot ben endreçat per tal d'estalviar-li feina a ella.

Decidí d'anar a la saleta i reposar una mica. Encara no s'havia alliberat d'aquella obsessió i per la seva ment ballaven pastissos de xocolata i crema que se'n reien d'ell, tot fent-li ganyotes.

Ella havia deixat les cortines de la saleta obertes i el sol generós de primers de març havia escalfat l'ambient.

Com ho agrai aquell vellet llaminer. Cercà la butaca i gairebé li agafà un atac de cor quan s'adonà que damunt la tauleta hi havia una safata farcida de pastissos... i tots l'esperaven a ell! Ara ja no sabia si en volia o no; li havien donat tanta guerra. Però, sí, la gola era superior a les seves minvades forces. S'acostà al moble bar i prengué una copeta plena fins dalt de vi dolç. Tot fent equilibris per no perdre'n ni una gota, va sentir la veu d'ella des del fons del passadís: "Ja he arribat. Has vist els dolços que t'he preparat?".

- "Sí, bé,, no tinc gaire gana, però en prendré algun abans de sopar". Què lluny era ella de sospitar res.

A la fi s'assegué, féu un xarrup a la copeta i tot rosegant una boleta de xocolata, es preparà per un dels moments més grats després d'un dia feixuc. Obri l'últim SIÓ i començà a devorar-lo amb el mateix afany que si fos farcit de crema. Mes rera mes, des de feia vint-i-cinc anys, li havia portat a casa els esdeveniments ocorreguts al seu poble i rodalies. Sense adonar-se'n, havia acumulat a casa vint-i-cinc anys d'història del seu estimat poble.

Tot alçant la copeta, féu un brindis a la salut de tots els qui, amb el seu esforç, feien possible que SIÓ no aturés mai la seva tasca informativa i històrica.

Ramon Capitan

**Pintura decorativa - Estucats
Papers - Cortinatges, etc.**

C/. del Clos, s/n. - Tel. 39 11 61

AGRAMUNT

CASA EN VENDA

Plaça de l'Hospital, 2
(Cantonada Baixada del Mercadal)

Raó: Tel. 320.232 - Bellpuig

TOT UN SERVEI AL SEU SERVEI BODEGA

Tel. 39 01 53
Sant Joan, 14

Vins - Xampanyes
Licors - Obsequis
Estoigs Nadalencs

VI DE BATEA

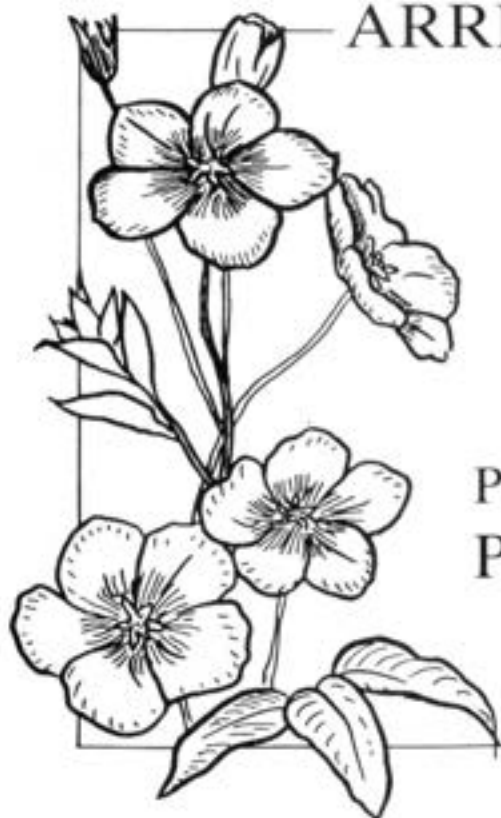

GASOSA

EL VI FA L'HOME AMIC DE L'HOME

ARREGLOS FLORALS

Sant Joan, 14 - Tel. 39 01 53
AGRAMUNT

Per una bona elecció de
PLANTES

FLORS
JARDINERES

ALERTA A L'OFERTA DE PASQUA

TORRAS i BAGES: UNA NOTA ELEMENTAL SOBRE L'EXTRACCIÓ DEL SEU PENSAMENT FILOSÒFIC

Josep Torras i Bages (1846-1916) és conegut a bastament per la seva aportació al cristianisme regeneracionista, al regionalisme català tradicional, al jusnaturalisme i, en general, als àmbits populars i cristians de la Renaixença.

Aquesta nota vol fer esment de l'extracció essencial del seu pensament filosòfic, això és, de les fonts bàsiques de les quals en depèn.

a) *El període barceloní* (1859-1876).

Joseph de Maistre (1753-1821), tradicionalista i ultramontà, i *Hyppolite Taine* (1828-1898), positivista social moderat, són –en paraules del mateix Torras i Bages– “els homes qui amb més claredat han vist i explicat el gran esdeveniment que ha transformat la societat (...) i que arriben a un mateix punt: la jerarquia antiga quedà sufocada perquè li faltava l'aire vital del cristianisme”. (La Tradició Catalana, cap. 14). I als Apèndixs de la mateixa obra diu encara *Torras i Bages*: “mi libro *La Tradició Catalana* es el lazo de unión entre Taine y Santo Tomás”.

El novembre de 1865 *Torras i Bages* llegeix un opuscle filosòfic titulat: “Algunas observaciones sobre las diferencias que presentan las nociones de Dios y del alma humana en la filosofía antigua y en la cristiana”. Aquesta dissertació reflecteix amb claredat un nou element d'influència en el pensament de *Torras i Bages*: les lliçons de *Metafísica* de *Francesc Xavier Llorens i Barba* (1820-1872), a la Universitat de Barcelona, on *Torras i Bages* ha assistit amb els germans *Milà i Fontanals*. *Llorens i Barba*, principal representant de l'escola de Barcelona, ha estat deixeble de *Ramon Martí d'Eixalà*, a Cervera, i professa un tomisme matisat amb la doctrina del psicologisme ontològic, segons el qual la veritat és provada pel “sentit comú”; noció aquesta que prové de l'escola escocesa de *William Hamilton* (1788-1856) i *Dugald Stewart* (1753-1828) continuadors, en dita escola, de *Thomas Reid* (1710-1796), oposat doctrinalment tant a *George Berkeley* com a *David Hume*.

Torras i Bages se sent atret cada cop més per la doctrina de Sant Tomàs, que desitja d'estudiar directament de la *Summa*, una de les raons per les quals continuarà els seus estudis en el Seminari de Vic.

b) *El període vigatà* (1899-1916)

La redacció de la doctrina i el pensament de *Torras i Bages* apareix sobretot en el període vigatà, que és el període del seu episcopat. Les seves idees socials, polítiques i antropològiques són organitzades entorn d'un tomisme de bloc amb sovintejades referències a la “filosofia del sentit comú” i a la “filosofia popular”, de les quals en fa una lectura personal, de cara –pensem– a la finalitat pastoral d'apologia i pàrenesi. La filosofia del “common sense” de l'escola “escociana” (escocesa) és referida al “seny català”; d'on resulta que el tomisme escolàstic medieval és el sistema global que millor s'adapta al geni i a les virtuts pròpies del catalanisme autèntic i tradicional, en oposició al catalanisme anarquitzant de *Valentí Almirall*. La filosofia “popular”, que tècnicament és un moviment que es proposava de divulgar les idees de la Il·lustració per un camí diferent del de Kant, apareix en *Torras i Bages* com una referència correctora del liberalisme, enciclopedisme i racionalisme il·lustrats, i assumeix el paper d'un regeneracionisme suficient per a l'adaptació a la vida moderna.

c) *Conclusió*

Torras i Bages, partint d'una naturalesa sòbria, pagesa, taujana i cristiana ha volgut divulgar un pensament filosòfic eminentment tomístic que és la base de l'equilibri harmònic en els àmbits personal i social, comprès gràcies al sentit comú, al bon judici de la tradició i a la contemplació o meditació cristiana (en aquest ordre: filosofia, teologia, vida cristiana), el qual pensament s'alça com una senyera en contra de les vel·leïtats d'un modernisme tantost il·luminista tantost racionalista.

Oriol Colomer i Carles

Professor de Filosofia (Institut de Batxillerat de Calella)

 NEW SCHOOL II IDIOMES	ENGLISH FRANÇAIS DEUTSCH ITALIANO	Direcció: M.ª TERESA TORRELLES I SALVADÓ CARME, 31, 1ª 25300 TÀRREGA (LLEIDA), SPAIN TEL. (973) 311 143
Direcció: M.ª TERESA TORRELLES I SALVADÓ CARME, 31, 1ª 25300 TÀRREGA (LLEIDA), SPAIN TEL. (973) 311 143	 NEW SCHOOL II IDIOMES	ENGLISH FRANÇAIS DEUTSCH ITALIANO
ENGLISH FRANÇAIS DEUTSCH ITALIANO	Direcció: M.ª TERESA TORRELLES I SALVADÓ CARME, 31, 1ª 25300 TÀRREGA (LLEIDA), SPAIN TEL. (973) 311 143	 NEW SCHOOL II IDIOMES
 NEW SCHOOL II IDIOMES	ENGLISH FRANÇAIS DEUTSCH ITALIANO	Direcció: M.ª TERESA TORRELLES I SALVADÓ CARME, 31, 1ª 25300 TÀRREGA (LLEIDA), SPAIN TEL. (973) 311 143
Direcció: M.ª TERESA TORRELLES I SALVADÓ CARME, 31, 1ª 25300 TÀRREGA (LLEIDA), SPAIN TEL. (973) 311 143	 NEW SCHOOL II IDIOMES	ENGLISH FRANÇAIS DEUTSCH ITALIANO

"D'allò que no fa bullir l'olla" o "Persona non grata"

Als redactors de "SIÓ" per la seva admirable tasca

Als anys cinquanta i tants vaig fer dues conferències ací a Agramunt, al Foment Parroquial, que vaig titular "Joans"; consistien en el diàleg de dos éssers que parlaven sobre art, literatura, música, etc., l'un era materialista i l'altre espiritualista. Parlaven de cinema, centrant-se especialment en la pel·lícula "Miracle a Milà" de De Sica i Zavattini, i de la pintura de Tàpies, la música d'Stravinsky, la literatura d'en Brossa... eren el fruit d'escrius dels meus disset anys, que al temps de la "mili" vaig acabar d'estructurar i donar-hi l'acabat.

Vaig tenir per aquells anys, també, la idea disbaratada, que naturalment no es va portar a terme, que consistia en posar en diversos llocs d'Agramunt altaveus per connectar-los a Ràdio Nacional els diumenges, de cada quinze dies, al matí, per retransmetre els concerts populars que donava l'Orquestra Municipal de Barcelona des del Palau de la Música Catalana i que habitualment dirigia el mestre Eduard Toldrà, perquè tot Agramunt els pogués escoltar i disfrutar.

Anava tres o quatre vegades a l'any a Barcelona i m'hi estava dos o tres dies, veia bon cinema, algunes exposicions de pintura, anava a museus, al Liceu, al Palau, etc. En tornar, feia escrits a l'"Avançar", aquell periòdic mural, mensual, que titulàvem de pensament, art i lletres.

Per aquells anys també i després d'haver fet la "mili", me'n vaig anar a treballar a Barcelona. Anava a les tardes –ja que feia les vuit hores seguides– al carrer de Bilbao del Poble Nou, en l'antic estudi de l'escultor en Josep-Maria Subirachs on intentava de pintar quelcom; prou que vaig pintar, però res que valgués la pena de ser conservat, malgrat això i amb l'època anterior en què hi vaig fer la "mili", a Sant Andreu, fou un temps vital i enriquidor per a mi.

Per causes que fóra molt llarg d'explicar, vaig decidir de tornar a Agramunt amb la idea de, després de fer el treball que calgués per casa, poder-me dedicar de lliure a l'art i, sobretot, a fomentar-lo entre els agramuntins, fins al punt –oh santa innocència!– que vaig fer-me anunciar en pantalla, al Casal, entre pel·lícula i pel·lícula, en el descans, oferint-me per donar classes teòriques sobre cinema, pintura, poesia, ballet, etc. Més endavant vaig centrar-me més en el cinema per ser l'art més a l'abast de tothom, i vaig fer diverses presentacions, –sempre amb col·loqui– de pel·lícules en sessions de cine-club –mai de cine-fòrum, odiava aquesta denominació– a Guissona, Tàrraga, Cervera, Bellpuig, Ivars d'Urgell, Artesa de Segre, Mollerussa, etc. Eren temps en què hi començava a haver-hi alguns televisors en blanc i negre en algunes cases, i aquestes sessions llavors, per aquestes contrades desapareixeren es pot dir que del tot.

També llavors, del 1960 al 1970 i més cap ací i tot, vaig col·laborar en exposicions col·lectives de pintura, algunes a Agramunt i en d'altres punts. Vaig presentar-me al premi Maria Vilaltella de Lleida, en un premi a la Ciutat de Lleó i una d'individual en un centre cultural de Gràcia, dues a Tàrraga i una a la casa de la Coral, ací a Agramunt. Vaig por-

tar a Agramunt també l'exposició itinerant "L'art de la segona meitat del segle XX".

Sempre ho he fet tot de manera vocacional, mai com a "hobby" o passatemps, ni per motius d'interès. He de confessar que tinc la sensació ara emperò, que ha estat sempre una tasca quelcom estèril. Jo creia i esperava que tot el que jo sentia –gaudia de l'art– tot el poble també ho sentiria temps a venir, però no ha estat així, qui sap si perquè no s'ha fet allò que calia. No interessa l'art per disfrutar-lo, no està de moda, en certs aspectes s'hi està en contra.

Malgrat tot no em penedeixo ni m'avergonyeixo, ans el contrari, ja que jo mai no he entès allò que a tanta gent els ha preocupat de fer el ridícul, o de fracassar. Aquestes dues paraules són relatives, com ho és el triomfar, per exemple, el fer diners, conquerir alts càrrecs, rebre grans premis, ser i fer en la vida, fer-te un nom, ser famós. Tot això és relatiu, perquè entendre i disfrutar de l'art no té res a veure amb aquestes coses que són antagòniques a aquelles, malgrat que estiguin barrejades massa vegades.

Però què hi farem, hi ha modes, hi ha corrents a la vida que s'imposen, que la gent majoritàriament accepta, segueix i sempre ha de ser el voler de la majoria el que ha de prevaldre i les minories a la cuneta, mai una mosca no fa estiu.

Jo abans sí, ara ja no hi crec, fins després d'un acte molt gratificant a la festa major de 1984 en concret, confiava de veritat, perquè majoritàriament tot el poble d'Agramunt va respondre molt interessadament en una exposició molt puntual al nostre estimat Ajuntament, des de llavors precisament, aquests quasi cinc anys nuls, respecte a conservar aquell caliu, d'augmentar-lo, ha anat minvant en mi fins a desaparèixer del tot, qualsevol residu d'aquella il·lusió que es va veure tallada, prohibida diria, malmesa, tan obstaculitzada, que em vaig dir prou, aquí terra deixo el gec. Però la gran decepció ha estat que aquella dinàmica que jo portava en tots aquests afers ha quedat frenada, encallada, morta. No fou una substitució, ha estat un abandó.

Jo demano perdó a totes aquelles persones a les quals feia avorri parlant-los d'art, de cinema, de teatre, de pintura, que els demanava una i altra vegada coses i més coses i que ara veig que ni gens ni mica no els interessaven per fer en aquest aspecte ací a Agramunt i sobretot pels agramuntins, els demano perdó molt sincerament i també pels articles que fins ara he fet, si és que s'han molestat en llegir-me. És molt poc el que escric de fa cinc anys, han estat poques les molèsties, penso que menys encara d'ara en endavant. He tardat massa en adonar-me que era nota discordant en el tot que forma una comunitat, un tot harmònic en què o canviava com el camaleó, o ho deixava perquè el meu no interessava gens.

I és que hom tenia la pretensió, pensava, que el meu esforç i idees eren d'agrair, quan resulta que no, tot el contrari, sinó que devia donar gràcies per fer el que feia. I no, això no, els pantalons a dalt ficats.

Agramunt 19 de febrer del 1989
per Josep Farreny

CLÍNICA DENTAL DEL CENTRE MÈDIC DEL PIRINEU

ofereix els seus serveis a la Plaça del Pou, 1 d'AGRAMUNT - Telèfon 390 209

i a la POBLA DE SEGUR, C/. Indústria, 3 - Telèfon 68 07 11

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA ASSISTIDA per la 3.ª edat

Servei mèdic permanent, Medicina general, Medicina Preventiva, Rehabilitació, Lasser, Ultrasons, Infrarojos, Massatges, Gimnàstica, Sol, Uva

ESPECIALITATS:

ODONTOLOGIA (dentista)

OFTALMOLOGIA (oculista)

procedent de clínica Barraquer (Barcelona)

Centre de Revisió per l'obtenció dels certificats mèdics pel permís de conduir

RESIDÈNCIA molt confortable:

Energia solar - Habitacions individual o doble, amb bany complet - Apartaments - Sala TV, Video - Col·loquis - Terrassa - Solàrium - etc.

MENJADOR: dietes adients per cadascú

Tot en un ambient sa i natural

Els lectors escriuen

FELICITACIÓ

Sr. Director i redactors
de la Revista Sió

La Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant es complauen en felicitar-vos pel 25è. aniversari que la vostra distingida revista compleix enguany.

Vint-i-cinc anys són una bona colla d'anys de treball continuat i d'esperit de superació. Durant aquest període heu anat sortint al carrer mes rera mes per informar el lector d'aquí i de fora de tots els esdeveniments que succeeixen aquí.

La més sincera enhorabona a totes aquelles persones que d'una manera o altra (redactors o col·laboradors) són o han estat a la Revista, perquè gràcies a la seva dedicació i interès han fet possible que aquesta Revista arribés de manera ininterrompuda fins avui en dia, fins als

seus vint-i-cinc anys.

També us volem manifestar el nostre agraïment per deixar-nos fer ús de les pàgines de Sió per donar a conèixer les nostres activitats i programes que al mateix temps restaran ressenyades per a la posterioritat.

Que aquests vint-i-cinc anys siguin per a tots vosaltres un motiu de joia i satisfacció per haver assolit amb orgull, fins ara, la vostra tasca informativa i al mateix temps que siguin un punt de suport per a continuar amb aquest interès i dedicació el vostre treball.

Que per molts anys pugueu continuar essent fidels als principis de la vostra labor.

Rebeu una salutació ben cordial.

Domènec Llop i Solà
PRESIDENT

AGRAÏMENT A SIÓ

Sr. Director:

Aprofitant l'avinentsa de la celebració del 25è. aniversari de la Revista Sió, volem agrair-li el ressò que sempre han tingut en aquestes mateixes pàgines, totes les activitats dutes a terme per L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA.

Aquest agraïment, i alhora felicitació, rebint-lo també de les agrupacions que d'una manera o altra formen part de l'ESCOLA DE MÚSICA: COBLA JOVENÍVOLA

D'AGRAMUNT, ORQUESTRA DE CAMBRA
D'AGRAMUNT, GRUP D'HAVANERES "VENT
DE SERÈ" i del grup "6 i MÚSICA".

No cal dir que restem a la seva disposició si creu convenient la nostra participació en algun dels actes de celebració del 25è. aniversari de Sió.

MOLTES GRÀCIES I PER MOLTS ANYS!!

CONSELL ESCOLAR DE
L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

GRALLERS D'AGRAMUNT

Carta a la revista Sió,

Tots sabem la importància que tenen les entitats culturals dins de la nostra vila, per això pensem que aquestes entitats es mereixen una mínima consideració, la gent que hi treballa ho fan de manera desinteressada, i ajuden a enriquir la vida de tots els agramuntins. Evidentment són coses que cal agrair, però cal tenir en compte que per tirar endavant amb totes les activitats que s'hi desenvolupen aquí a Agramunt, ha d'haver-hi col·laboracions. En el nostre cas i malgrat haver realitzat els contactes oportuns amb l'ajuntament, ens trobem sense un local social on poder-nos reunir, realitzar els nostres assaigs i guardar el material. És ben clar que això és una situació greu, evidentment fa falta l'esforç de tots per procurar conservar les entitats que el poble té, i nosaltres els grallers d'Agramunt en la tasca de reciximent de la cultura popu-

lar catalana, no hem de ser una excepció.

Els grallers donem gràcies a l'Ajuntament, que de temps enrera ens dóna algun espai en les seves festes, però l'instem, i també en benefici d'altres entitats, que tinguin en compte el nostre problema de fer factible el desig d'obtenir un local social per salvaguardar d'aquesta manera, part de la riquesa cultural que la vila d'Agramunt té i per dignificar així, l'esforç desinteressat dels membres de les entitats. Aprofitem l'avinentsa per informar que la colla de grallers, enguany, passem a formar una entitat pròpia, sota el nom de: "Grallers d'Agramunt" deixant enrera tres anys de pertànyer a "L'Espectec", entitat que la configuràvem juntament amb els diables d'Agramunt.

GRALLERS D'AGRAMUNT

La preocupació de SIO per la comarca és una cosa que ve de lluny, perquè ja en el número 1 de la revista, al març de 1964, hi aparegué un article signat amb una P, -inicial del cognom Pons- on d'una manera potser una mica triomfalista en cantaven les glòries de la Ribera i dels seus habitants, i es convidava la seva gent a utilitzar aquella publicació que aleshores sortia a la llum pública, per *publicar las noticias, inquietudes y problemas que viven en sus respectivos pueblos*.

Però durant una colla d'anys la presència dels pobles de la Ribera fou molt esporàdica a la nostra revista, només de tant en tant sortia algun article o alguna notícia. Hagué d'arribar el mes de març de 1980 perquè es dedicués una plana sencera a les cròniques enviades pels corresponents dels pobles; una activitat que van encetar Ossó, Montfalcó, Bellver, Puigverd i Preixens.

L'origen d'aquesta col·laboració sistemàtica es va originar durant els cursos de català que l'hivern del 1979-80 es celebraren a Ossó de Sió a càrrec de Pere Mora; amb aquesta avinentesa i en prendre part als mateixos persones d'Ossó, Bellver, Mont-roig i Montfalcó es van reclutar alguns dels primers corresponents que, tal com hem dit, obririen la secció informativa d'una manera continuada i formal.

Des d'aleshores mai no ha mancat la secció comarcal a la nostra revista, una secció de la qual la redacció de SIO més d'una vegada se n'ha sentit enorgullida, perquè poques són les publicacions locals que poden oferir unes col·laboracions tan nodrides dels pobles de la rodalia.

El títol de la secció primer era "La Comarca", però ben aviat es va canviar per "Noticiari de la Ribera del Sió". En un principi no se li donava gaire relleu tipogràfic, un aspecte que va millorar progressivament fins a arribar a la situació actual. I des del núm. 270, corresponent a l'agost de

Trobada amb els corresponents.

1986, un dibuix amb la silueta de la localitat encapçala la informació del poble respectiu.

Durant aquests nou anys vint-i-cinc pobles han fet acte de presència a les planes de SIO, evidentment sense gaire continuïtat els més petits, o els més allunyats de la vila. També s'ha pogut observar molta mobilitat en els corresponents; alguns, no gaires, es mantenen fermes al peu del canó des del primer dia. Altres per diversos motius -cansament, absència, etc.- no han tingut tanta durada, la qual cosa ha motivat que alguns pobles hagin canviat de corresponent dues o tres vegades.

L'època de més participació la podem situar entre els anys 1982-85, perquè a partir d'aquesta darrera data el nombre mensual de cròniques més aviat ha disminuït. D'una mitjana de dotze en els anys esmentats, hem passat pràcticament a la meitat durant l'any 1988. Les causes d'aquesta davallada poden ser diverses i el més probable és que tots hi tinguem una mica de culpa. I també caldria que entre tots procuréssim esbrinar-ne les causes i trobar-hi remei.

La majoria dels corresponents dels pobles eren i són gent jove, molts estudiants, amb una abundància impressionant de noïetes. Donades aquestes circumstàncies -el tractar-se de jovent- no té res de particular que una vegada l'any s'organitzés una trobada, en la qual participaven a més dels corresponents alguns membres de la Redacció de SIO. Eren unes bones ocasions per conèixer-se mútuament i canviar impressions sobre el seu quefer periodístic. Aquestes trobades tenien lloc en un establiment públic de la nostra vila.

Per diverses circumstàncies mai no s'havien pogut arreplegar tots, però eren una bona colla els qui acudien, il·lusionats, no per la taronjada o la coca-cola amb què se'ls obsequiava, sinó per la possibilitat de fer una estona de tertúlia amb gent que compartia les mateixes aficions.

Més endavant es va creure que seria positiu celebrar les trobades cada vegada en un poble diferent de la comarca, la qual cosa permetria, per una banda, conèixer aquelles localitats i per una altra oferir la possibilitat de convertir en amfitrions els mateixos corresponents, els del poble

on tingués lloc la trobada.

El primer encontre amb aquest nou sistema es va fer a Montclar el dia 25 de maig de 1985 i val a dir que aquell poble es va mostrar hospitalari en extrem. En certa manera la trobada es va institucionalitzar, perquè a més dels directament interessats, hi feren acte de presència l'alcalde i uns regidors del municipi d'Agramunt i les autoritats locals de Montclar. I el refrigeri també fou més complet que els anteriors.

Entre altres coses, aquell dia es va plantejar la conveniència de fer dues trobades a l'any, com és natural cada vegada en un poble diferent, a fi i efecte de poder recórrer la comarca més de pressa. Però aneu a saber per quins motius, de trobada no se n'ha fet cap més.

Guarda alguna relació aquesta manca de contactes amb la davallada de l'activitat dels corresponsals, que

precisament comença a detectar-se a finals d'aquell any 1985? És una pregunta que no ens atrevim a contestar afirmativament; però sí que és veritat que per mantenir un caliu s'ha d'afegir periòdicament combustible. Evidentment ens referim al combustible simbòlic d'unes relacions humanes, d'uns intercanvis d'opinions i experiències que estimulen l'entusiasme i el desig de realitzar una feina periodística.

Creiem que per part de SIÓ, no hi ha hagut el suficient interès en fomentar aquest caliu humà entre els nostres corresponsals mitjançant aquestes trobades periòdiques que, a més, ens haurien atansat en viu als problemes que tenen els pobles de la Ribera del Sió i hauríem tingut l'oportunitat de conèixer-los tots d'una manera humana i física: persones, monuments, particularitats, paisatges, etc.; en una paraula, ager-

manar-nos més.

Per part dels corresponsals –sempre hi ha hagut un cas de discontinuïtat–, però normalment són dignes d'admiració per la desinteressada tasca que realitzen mes rera mes, durant ja prop de deu anys seguits i així ens plau de manifestar-ho. Això s'ha de tenir molt en compte pel significat tan positiu que representa per a la Ribera del Sió i la seva revista.

Amb motiu del 25è. aniversari de la nostra revista, un dels propòsits que es podrien fer seria reviscolar-ne el seu aspecte comarcal, crear nous al·licients a la participació de la gent dels pobles, *de esta familia de pueblos de la Ribera del Sió* (de la qual) *Agramunt es el hermano mayor*, tal com s'esmentava en aquell article al qual ens hem referit al començament.

Lluís Pons i Serra
Pere Mora i Giribet

ARTICLES DE PELL - MERCERIA - ARTICLES DE VIATGE - BOSSES - CARTERES

- ROBA INTERIOR D'HOME I DONA - PARAIGÜES -

COM SEMPRE I PER A TOTS VOSALTRES

MAGATZEMS COTS

LA BOTIGA DE LA PLAÇA DEL MERCADAL

- MOCADORS - ROBA INTERIOR D'HOME I DONA -

OBJECTES DE REGAL - PERFUMERIA - ROBA PER A INFANTS - MITGES - MITJONS

Noticiari de la Ribera del Sió

MONTCLAR

(Informen: Iolanda Padullés i M^a del Mar Novell)

COTXES: Últimament s'han comprat a Montclar dos nous cotxes: Es tracta d'un Seat Terra de color blanc que pertany a "ca la Matilde" i també cal destacar la compra d'un Volkswagen Passat de color gris metal·litzat, el propietari del qual és en Sebastià Padullés.

A ambdues famílies els desitgem molta sort amb dita compra.

OBRES: També cal parlar de dos o tres tipus d'obres diferents al poble: Es tracta del cobert de "cal Silo" el propietari del qual és en Baptista Solé i sembla que estarà destinat a guardar o emmagatzemar eines de treball entre altres possibilitats.

A "cal Baquiol" ja han entrat bestiar a la granja que fins fa poc s'estava construint. És una granja de vedells. Esperem que la feina no s'hi acabi mai.

A "cal Tonet" encara continuen amb la renovació de la casa. Tal com vàrem dir en números anteriors de la revista, els membres de la família de cal Tonet, que no tenien Montclar com a residència habitual, ara s'hi han establert de manera definitiva.

El Sr. Ramon Artigues ha iniciat també una reforma gairebé total de la casa que tothom del poble coneix com "ca la Lúcia". Aquesta casa està situada al centre de la població, concretament al carrer Major i fins ara estava deshabitada. Esperem que pròximament pugui estar habitada.

Finalment i dins d'aquesta temàtica de reformes, hem de fer referència al projecte de plantació de pins que s'ha iniciat darrera el castell, una zona que ja temps enrera havia estat una pineda, però que degut al mal estat en què ara es trobava, sens dubte degut al pas del temps, s'ha hagut de portar a terme una replantació. És precisament ara en aquestes dates quan s'inicia la tasca.

ROBATORI: A "cal Magi" els han entrat a la caseta de camp que tenen en una de les seves finques. Es tracta d'una cabana dedicada principalment a fer benediccions en l'època de bon temps. Dins aquesta s'hi troben les eines necessàries per fer una menjadeta, i aquestes són precisament les que han desaparegut.

Si bé no ha estat un gran robatori, no per això deixa d'ésser un fet de molt mal gust.

JOVENT: El diumenge 19 de febrer va haver-hi la primera reunió de jovent del poble per començar a parlar de la propera Festa Major. En aquesta xerrada es va tractar de les possibles activitats que es farien aquests dies –possiblement quatre– i es va decidir quins seran els grups musicals que amenitzaran la festa. Ja en dates més properes es concretarà les últimes decisions al respecte.

PLUGES: Finalment i gairebé quan es donava per perduda la collita d'aquest any, han arribat les tan esperades pluges. Esperem que a partir d'ara la pluja i el sol siguin ben generosos i permetin que la collita arribi a bon terme.

BELLVER DE SIÓ

(Informa: Carme Pedró i Balagueró)

No cal dir quin és el tema més habitual aquests dies als nostres pobles. Estem patint una manca de pluja que preocupa tots els pagesos cada dia més. Malgrat això, sembla que encara gaudim d'il·lusió per fer gresca i xerinola el dia de CARNESTOLTES. Com cada any al dimarts, el poble es fa ressò de la diada. Al matí comencen els preparatius del dinar comunitari. Mentre es tria l'enciam, mentre es paren les taules i es prepara el foc..., ja es viu un ambient rialler i festiu. Això va progressant a mesura que s'acosta el dinar, i encara més a l'hora del ball quan comencen a aparèixer les disfresses. És ben bé un mirall de la tradició renascuda fa pocs anys per a Bellver. A l'hora del dinar, el plat que es serveix com a insubstituïble per aquest dia, és el famós "ranxo" i a mitja tarda per donar més sal a la festa, hi ha una cuina d'arengades amb pa torrat que es van rostint a les brases d'un foc que dona caliu per fer rotllana amb tots els participants de la festa. Tan assaborida pels veïns del poble i per la gent de la ribera que li agrada fer memòria a aquest dia.

No s'acaben les bones notícies. Un jove del nostre poble ha pogut sentir la il·lusió de sortir al carrer amb el cotxe nou. Per molts anys el disfruteu tota la família de cal Figuera (Duran).

Una altra felicitació, i de nou per la motorització. Aquest cop sí que és per mullar-ho amb cava: En el sorteig d'un cotxe que es va fer al KIPPS, fa uns dies,

la sort va anar a caure a la família de "cal Corrales" de Bellver. Per molts anys de nou!

Com haureu pogut comprovar no tot és trist; encara que la terra sigui eixuta i demani aigua la il·lusió no es pot perdre mai, ja que realment val la pena viure per tantes coses bones...! i sempre esperant que el demà encara serà millor.

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

El dia 12 es va celebrar, per sisè any consecutiu, la festa de "la matança del porc". A les vuit del matí, Vicenç Solé inicià la matança dels tres porcs. Tot seguit, a la plaça major, es començà el "mandongo". Un grup d'experts en aquestes feines estaven ja preparats per anar elaborant les llonganisses i botifarres que serviren pel dinar, junt amb un bon vi i pa. A les deu, hi hagué esmorzar per a tothom: pa torrat amb oli i all. Durant el matí, molta gent es reuní a la plaça, per disfrutar d'aquest dia. Com en d'altres ocasions, va tenir molt èxit. Donem les gràcies a tots els qui van col·laborar perquè aquesta festa estés ben organitzada.

Durant tot el matí, es podia visitar a la sala d'actes de l'Ajuntament, la primera exposició de pintura de la Sra. Cèlia Seall, natural de Preixens però resident a Montgai. En total va exposar trenta-dos quadres, pintats a l'oli i de temes diversos: marines, paisatges, flors... També n'hi havia tres que feien referència a la Plaça Major i al campanar. Felicitem la Sra. Cèlia per les seves magnífiques pintures i esperem que molt aviat ens delecti amb una altra exposició.

Per acabar la festa hi hagué, a les set de la tarda, un gran ball a la sala del Cinema Ateneu amb el conjunt Aquari II. Aquest ball va estar patrocinat per les "Àguedes" del poble, amb col·laboració de l'Ajuntament. A la mitja part, es va repartir coca i moscatell per tots els assistents.

El dia 23, els escolars de setè i vuitè van participar al programa de Ràdio Balaguer "La ràdio al nostre abast", que s'emet tots els dijous de vuit a nou del vespre.

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLÀ		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6º B	Tel. 39 04 22	
Relotgeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrraga, s/n.

Telèfon 390.607

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria

Electricitat

Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

CAL RENOVAR-SE

De molts anys ençà, els cavallets han estat una atracció infantil de primera línia. Això de donar tómbos damunt d'una plataforma, muntats en automòbils, vaixells o qualsevol figura fantàstica, ha estat sempre un desig que omple de satisfacció els nostres petits fent-los sentir una meravellosa sensació; gosaria dir que comparable a la que pot sentir qualsevol dels astronautes d'avui quan piloten aparells d'alta tecnologia creuant l'espai a milers de quilòmetres de la nostra terra.

La relació entre els nens i els cavallets, amb el temps, sembla que s'ha anat aigualint una mica i, possiblement, aquest fet cal cercar-lo en què el petit d'avui dia no valora com el de fa uns anys cap de les atraccions, jocs ni atencions de què és objecte potser per una senzilla raó: la d'estar sadollat dels desitjos que, administrats amb fluïdesa li haurien d'encendre la guspira de la il·lusió, cosa molt important per a donar un sentit més positiu del seu pas per la infantesa. Per això es diu que no hi ha res més negatiu que estar tip de tot, (de tot el bo, s'entén).

Per la seva part, les empreses que es dediquen al negoci dels cavallets, si han volgut sobreviure, han hagut de posar-los al corrent, és a dir, han hagut de modernitzar-los perquè tinguin acceptació, tant per part de pares com de fills. Així, dels tradicionals cavalls de fusta o cartó (d'ací ve el nom), amb moviments de baixada i pujada, s'ha passat a una extensa gamma d'artificis que representen, fins i tot, els ovnis o naus espacials. Servit tot amb molta il·luminació i soroll, comparable al de les discoteques.

Faig aquestes observacions després d'haver comprovat (amb una mica d'aflicció, cal confessar-ho) que, com és costum, a la nostra plaça del Pou, després d'una setmana llarga que s'hi han instal·lat uns cavallets, sembla que encara no se n'ha assabentat ningú del poble perquè la buidor de públic, petits i grans, sempre ha estat absoluta. És una plataforma reduïda, on hi donen tómbos—se suposa—unes quantes bestioles i potser, també, algun cotxe. És tot petit i sembla vell, inclosos els vehicles de transport, i encara que de tant en tant posin una música agradable, no aconsegueixen pas cridar l'atenció de ningú. Es veu que la gent d'aquest poble no ens moquem amb mitja màniga. Ens calen millors oferiments. Dol, però és així.

A. Ponsa

(Mes de febrer de 1989)

NAIXEMENTS:

Cherish Junyent i Orobitg	dia 6
Pere Gili i Rodríguez	dia 10
Eric Castro i Graus	dia 14
Victor Fornells i Camps	dia 19
Arnau Ruich i Serrano	dia 23
Daniel Mendoza i Repilado	dia 21

DEFUNCIONS:

Maria Vilella i Solans	82 anys dia 14
Josep Escolà i Pla	79 anys dia 18
Aurora Santana i González	53 anys dia 19

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE FEBRER

Dia 23	5'5 l/m. ²
Dia 24	6'5 l/m. ²
Dia 25	17 l/m. ²
Dia 27	1'7 l/m. ²
TOTAL	30'7 l/m. ²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE FEBRER

Màxima del mes	19° dia 20
Mínima del mes	-1°, dies 3, 4, 6 i 7
Oscil·lació extrema mensual	20
Mitja de les màximes	12'25
Mitja de les mínimes	1'642
Mitja de les mitjanes	6'946
Mitja mensual a les 8 h.	3'107

L'Observador: Deudat Pont

HI HAVIA UNA VEGADA...

Amb aquestes paraules comencen bona part dels contes que a tots, més o menys, ens han fet somniar durant la infantesa.

Avui vull fer meu aquest encapçalament per endinsar-me en el temps, en la història, en els fets. Més concretament: en un fet. Vegem-ho.

Hi havia una vegada, a la vora d'un riu molt petitó, una vila peculiar. De portes enfora, potser no se n'hauria donat ni un ral. Mirada de lluny, semblava una de tantes; un munt de cases i prou. Però, en trepitjar els seus carrers, admirar les seves places, contemplar els seus monuments i, sobretot, en tractar els seus habitants (pagesos, industrials, comerciants), hom s'adonava que aquella petita vila tenia un aire especial, un sabor distint, un cert neguit intel·lectual, un regust a dolç, que hi feia l'estada agradable. Era un lloc tranquil.

Però, vet aquí que un dia, la tranquil·litat es veié torbada. La Plaça del poble, sempre tan quieta, era pura bellugadissa. Un tropell de gent anava i venia, entrava i sortia sens parar d'un gran edifici, situat al número u d'aquella Plaça. Era un casalot de pedra picada, quadrat i massís. El motiu de tant d'enrenou s'explicava perquè en una sala d'aquella senyorial mansió tenia lloc un naixement.

El fet, llargament esperat, fóra aviat una realitat.

Com tota gestació, havia tingut els seus alts i baixos: "ara sí", després, "no", "potser més endavant", "qui sap?"... Per fi, les angúnies arribaven a les acaballes, els esforços, a la seva culminació. Corria el mes de març de l'any 1964: Havia nascut "SIÓ"!

La vila s'alegrà de l'esdeveniment; el senyor alcalde fou el padrí, i tothom desitjava llargs anys de vida a la Revista.

Aquells bons desitgs s'han complert a bastament. Ara fa vint-i-cinc anys d'aquell afer: "SIÓ" ha remuntat amb escreix la majoria d'edat.

Celebrem-ho.

Agnès Escolà

CAG
AGROPECUÀRIA
DE GUISSONA
S. COOP. LTDA.

Caixa Rural de Guissona

FUTBOL

CAMPIONAT 1ª REGIONAL - GRUP CINQUÈ

Resultats dels partits jugats pel C.F. AGRAMUNT en el transcurs del mes de febrer:

Dia 5	C.F. AGRAMUNT 1 - U.E. BORDETA 2
Dia 12	C.F. SOLSONA 2 - C.F. AGRAMUNT 1
Dia 19	C.F. AGRAMUNT 4 - C.F. BELLCAIRENC 1

De sis punts en joc, se n'han aconseguit dos. En aquests moments l'Agramunt és el setzè en la classificació, amb tretze punts i nou negatius. Ha fet vint-i-sis gols i n'ha encaixat trenta-nou.

El primer diumenge de febrer, partit enfront d'un equip que lluita igual que l'Agramunt per sortir dels últims llocs en la classificació: U.E. Bordeta.

L'àrbitre Sr. Clarisó va ésser el protagonista negatiu del partit. L'Agramunt va jugar 40 minuts només amb 10 jugadors per expulsió del seu jugador Llibre, per dos targes grogues, sense motiu aparent. Això va condicionar tot el joc amb marcador advers per l'Agramunt de 0-1. Van ésser novetats en l'alineació local: Cardona, Camus, Josep i Plàcid. A la fi del partit derrota per 1-2.

El 12 de febrer, vers el Solsona, nova derrota per 2-1. Després d'aconseguir l'1-1 en el marcador l'Agramunt va ésser castigat amb un penalty en contra, que va decidir el partit pel resultat esmentat. El primer gol del Solsona aconseguit per fora de joc, va ser donat com a bo per l'àrbitre Sr. Melero.

El tercer diumenge de febrer, important victòria vers un rival fort per l'Agramunt, el Bellcairenc, que sempre ha tret punts del camp de casa nostra.

L'Agramunt va fer 30 minuts molt bons, jugant un futbol d'atac que va posar el marcador de 4-1 al seu favor. Els gols foren aconseguits per: 1-0 Plàcid (2'); 2-0 Jordi (6'); 2-1 Perales (14'); 3-1 Sánchez (25'); 4-1 Plàcid (30').

L'alineació que més ha jugat durant el mes de febrer ha estat la següent: Porter: Cardona. Defenses: Ramos, Llibre, Camus, Antónin, Andreu. Centre del camp: Capdepedrós, Marín, Josep Xibecas, Freixes. Davaners: Sánchez, Rigau, Genovès i Plàcid.

Gerard Gatell

ESCOLA MUNICIPAL DE FUTBOL BASE

CAMPIONAT PRIMERA DIVISIÓ JUVENILS

Resultats dels dos partits jugats el mes de febrer:

Dia 4	ARTESA DE LLEIDA 5 - AGRAMUNT 1
Dia 12	AGRAMUNT 2 - LLEIDA 7

Es va perdre al camp de l'Artesa de Lleida, amb un dolent arbitratge, que va donar dos gols a l'Artesa en clar fora de joc; i quan el juvenil de l'Agramunt anava a treure una pilota de sacada de porteria, els aficionats assistents li van demanar penalty i així va canviar la seva ordre i va concedir el penalty. Un àrbitre inexpert totalment.

El dia 12 de febrer, es va començar molt bé posant l'1-0 en el marcador a favor de l'equip de casa nostra; J. Vilanova aconseguí el gol amb un fort tret. Després amb deu minuts de despistaments en els marcatges en defensa, el Lleida es va posar 1-4 en el marcador. Encara R. Viladobail va posar el 2-4. Però a la fi s'imposà amb tot merèximent la U.E. Lleida per 2-7.

Cal destacar en aquest partit el debut del porter de l'infantil O. Baró, que va tenir una bona actuació.

CAMPIONAT ALEVINIS

Resultats dels partits jugats el mes de febrer:

Dia 4	AT. SEGRE 0 - AGRAMUNT 1
-------	--------------------------

Dia 11	AGRAMUNT 1 - LLEIDA 3
Dia 18	A.E.M. 0 AGRAMUNT 1

El primer diumenge de febrer, victòria per 0-1 al camp de l'At. Segre, amb gol fet per Prudenci Garcia. Van anar a jugar dotze nens, degut a la diada de carnaval però tot i això es va jugar bé.

El següent dissabte, derrota enfront del Lleida, merescuda per 1-3.

El 18 de febrer, dissabte també, victòria al difícil camp de l'A.E.M. per 0-1, amb gol fet per Prudenci Garcia.

Aquest mes de febrer s'ha guanyat dos partits fora de casa i se n'ha perdut un a casa.

Gerard Gatell

CAMPIONAT BENJAMINS

Els més petits de l'escola han jugat els següents encontres:

Dia 12	AGRAMUNT "B" 2 - AT. SEGRE "B" 0
	AGRAMUNT "A" 2 - BORDETA 2
Dia 19	A.E.M. "B" 1 - AGRAMUNT "B" 0
	LLEIDA - AGRAMUNT "A" (ajornat)

Victòria molt important pels més petits del Benjamí "B" amb gols de Pla i Jovell. Els petits del Benjamí "A" van igualar amb la Bordeta, però val a dir que van fer mèrits per guanyar; els gols fets per E. Vilchez.

Gerard Gatell

BÀSQUET

El C.B. Agramunt ha disputat dos encontres en aquest mes, i els resultats han estat els següents:

AGRAMUNT 66 - ANDORRA 76
PALLARGUES 49 - AGRAMUNT 70

Després d'aquests partits la classificació del grup B -grup al qual estava inclòs el C.B. Agramunt-, ha quedat de la següent manera: 1) Bell-lloch. 2) Secà St. Pere. 3) C.B. Agramunt. 4) Bellpuig "B". 5) Sant Guim. 6) Pallargues. 7) Ivars.

Val a dir que en aquesta classificació hi manca l'Andorra, que quedà en primera posició, però que en ésser un equip filial no jugarà la següent fase.

El C.B. Agramunt aconseguí un meritori tercer lloc en la classificació; això li dona opció a jugar la fase d'ascens a disputar en forma de lliga entre vuit equips.

Els anotadors d'aquesta primera fase han estat: A. Coscollola 476 punts; A. Castillo, 149 p.; J. Farrer, 87 p.; J. Castro, 80 p.; J. R. Solé, 37 p.; R. Boncompte I, 30 p.; R. Boncompte II, 30 p.; X. Boncompte, 30 p.; J. Cuñat, 26 p.; M. Farrer, 20 p.

ARITGRAMA

Col·loqueu en les caselles en blanc les xifres necessàries per obtenir els resultats corresponents.

	X				= 6
5			- 1		= 6
		X			
					= 6
=		=		=	
4		4		4	

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa i, fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

bre	i	sem	▼ Qui
no	con	com	sa
no	ga,	se	bra
ga.	i	tes	

Solució al Salt de Cavall, per P.R.

Qui confessa i no combraga,
sempre i no sega.

Solució a l'Aritgrama

Solució joc errors

		4	4	4	
9	=	3	:	6	x
6	=	3	-	2	5
6	=	4	-	4	x
6	=	2	-	4	x

JOC DELS ERRORS

Busqueu els deu detalls que diferencien aquests dos gravats.

L'ACUDIT D'EN CREUS

- Caram Ton! Quin bastó més brillant que portes!
- És d'or massís. Ens hem de posar a l'altura de l'"ONCE".

Pel Broc Gros

la calaiSERA

L'Ajuntament informa

CONVENIS D'URBANITZACIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES

L'Ajuntament d'Agramunt en sessió celebrada el dia 19 de maig de 1988 acordà la modificació de les Normes Subsidiàries de planejament vigents en l'actualitat, a fi i efectes de donar cabuda a les necessitats d'expansió de la Vila i, alhora, resoldre aspectes del planejament i de l'ordenació urbana.

No obstant, per tal de regular de manera ordenada i coherent la iniciativa dels particulars en el desenvolupament urbanístic de la Vila, es fa necessari establir un marc idoni que permeti canalitzar correctament la promoció i interès particular amb els objectius generals i l'interès públic que pretenen les Normes Subsidiàries.

Per tant, i a la vista de les consideracions esmentades, s'aprova durant el Ple celebrat el passat 24 de febrer els models de conveni reguladors dels compromisos que s'hagin d'establir entre els promotors i l'Ajuntament d'Agramunt.

RECTIFICACIÓ DEL PADRÓ D'HABITANTS

	DONES	HOMES	TOTAL
Població a 1 de gener de 1988	2.358	2.389	4.747
Altes de l'1-1-88 a l'1-1-89	70	73	143
Baixes de l'1-1-88 a l'1-1-89	75	68	143
Població de Dret a l'1-1-1989	2.353	2.394	4.747

És curiós constatar que el nombre d'habitants de la nostra Vila el dia 1 de gener era exactament el mateix que el del 1 de gener de l'any passat, avui però, dia 28 de febrer, ja hi ha una població de Dret de 4.752 habitants, amb 16 baixes i 21 altes produïdes des de l'u de gener.

CEMENTIRI MUNICIPAL

Un altre dels temes aprovats en la sessió Plenària corresponent al mes de febrer fou la construcció de 312 nínxols i 78 osseres al Cementiri Municipal, amb un pressupost que ascendeix a la quantitat de nou milions quaranta-quatre mil vuit-centes cinquanta-una pessetes.

Amb la construcció d'aquests 312 nínxols i 78 osseres quedarà solucionat per a bastants anys el problema de falta d'espai en el Cementiri.

URBANITZACIÓ DE LA PARTIDA "FONTANILLES"

Aquest Ajuntament aprovà inicialment el Pla de Reforma Interior presentat per Construccions i Contractes Agramunt, S.A., pel desenvolupament d'un solar de 17.777,73 m² de superfície, ubicat entre el camí de les Masies, la CC-240 de Salou a Ponts per Reus i Tàrraga, LV-3231 d'Agramunt a Tornabous i amb terrenys d'Adobs Líquids Ribera S.A. qualificat a les Normes Subsidiàries com a Sector S-4 "Solars de Baixa Edificabilitat".

Aquest Pla Especial de Reforma Interior ha estat necessari pel desenvolupament del sector afectat, ja que en el

planejament es contempla l'obertura d'un vial no previst a les Normes Subsidiàries vigents. Aquest Pla Especial permetrà, a més d'assenyalar les alineacions i rasants del nou vial, el subministrament dels serveis de sanejament, abastiment d'aigua, baixa tensió, enllumenat públic i telefonia i obres d'infraestructura de la xarxa viària.

EXPEDIENT DE RECONeixEMENT DE CRÉDITS

Es reconeixen els crèdits que a continuació es relacionen amb càrrec al Pressupost Ordinari de 1989:

NOM DEL PETICIONARI I CONCEPTE	PESSETES
Impremta Vicens, material	42.134
Productes Albacopi, mat. oficina	58.206
Cultivos Viure S.A., arbres	358.680
Comunitat Gral. Regants, 2 ^{on} sem. 88, derrama	330.750
F.E.C.S.A. enllumenat públic desembre	658.286
Glassidur S.A. material obres	527.099
Glassidur S.A. I.V.A.	63.252
TOTAL	2.038.407

SIÓ 25 ANYS

Aquest Ajuntament, a través del seu Alcalde Sr. Josep Huguet, va felicitar la Revista Sió pel seu 25^è aniversari durant el Ple del mes passat, així com també va desitjar que en complís com a mínim 25 més.

També volem reiterar a la Revista Sió el nostre agraïment per la seva tasca informativa, tan important per a la nostra Vila i per a la Ribera del Sió. PER MOLTS ANYS!!

VIII° TROFEU DE LA GENERALITAT DE TRIALSIN

El proper dia 2 d'abril se celebrarà a la nostra Vila, el 8^è campionat de Trialsin de Catalunya organitzat per la regidoria d'esports d'aquest Ajuntament.

Sembla que aquest esport està arrelant fort a la nostra Vila, en la passada Festa Major es va poder constatar el gran interès que va despertar l'exhibició que es va fer al passeig.

Es preveu una inscripció de 150 participants, dels quals, 11 seran agramuntins.

LLICÈNCIES D'OBRES

Joan-Josep Castro i Vega, connexió aigua vivenda. C. de Siscar.

Ramon Solà i París, connexió aigua vivenda. Avgda. de Jaume Mestres.

Josep-Maria Lluch i Baró, enrajolar sala perruqueria. C. de Sió.

Joan Pubill i Giménez, obres interiors en la casa. C. de Sant Joan.

Josep-Maria Camats i Nadal, gual per vehicles. C. de Pau Casals.

Ferran Ros i Lluellies, tancar pati. C. del Clos.

Salvador Blanco i Simó, tancar pati. C. Pompeu Fabra.

Antoni Esteve i Inglà, gual per vehicles. Av. de Catalunya.

Jaume Cortadellas i Valls, col·locar bastiments. Avgda. de Maria Joloch.

Vicenç-Jordi Serrat i Bonet, enrajolar façana bar. Avgda. de Maria Joloch.

Ramon Espinal i Cabeceran, distribució de dos habitatges en la 3ª planta de la casa. C. de l'Institut.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

Miquel Rovira i Jovell, Nínxol n.º 165. Galeria de Sant Jordi.

INSTAL·LACIONS FIRETES

Marcel·li Accensi i Francisco, Instal·lació de cavallets.

Enric Soriano i Borrell, Instal·lació d'un Mini Scooter.

FACTURES APROVADES

Pessetes

G. Vicens, material	5.415
F.E.C.S.A. enllum. edificis municipals	149.114
F. X. Santamaria, material	1.112
F.E.C.S.A. elev. aigües	303.006
T. Poch, encàrrecs	1.174
G. Vicens, material	8.680
M. Rovira, repar. vehicles	26.610
Bayer Hnos., material	4.524
Albacopi, material	54.802
Diputació, anuncis al B.O.P.	3.424
La Admón. Práctica, subscripció	10.500
Triber, material	11.551
A.T.M. compra llibre	3.400
D.O.G. subscripció	12.000
Nadal Informàtica, material	5.914
Edicepsa, repar. enllum.	88.524
Junta Montclar, llenya escoles	22.550
Elec. Riera, reparacions	92.965
J.A. Gutiérrez	2.329
A. Viñals, alfals	9.500
J. Escolà, material	1.629
Com. Eco, clor	12.104
J. Escolà, material	7.020
Com. Vimat, material	10.824
Com. Agra, material	9.198
Avigasa, material	40.320

Viveros Gabandé, arbres	3.640
J. Escolà, material	3.203
J. Padullés, material	34.051
P. Riera, material	6.080
J. Escolà, material	1.042
E.S.A. combustible	1.100
E.S.A. combustible	19.163
J. Padullés, mat. carrossa Reis	9.227
OFSA, complement obres Camí Bellpuig	112.229
J. Jové, reparació	22.366
D. Ros, reparar eines brigada	2.569
L. de Quadras S.A., mat. servei aigües	19.970
J. Jovell, reparac. aigües	30.562
J. Jové, mat. xarxa clavegueres	20.110
F. Molinet, mat. servei aigües	193.004
Bayer Hnos., material oficina	6.890
F.E.C.S.A. enllum. edif. municip.	543.456
Fca. Gómez, prod. neteja	13.585
F.E.C.S.A. enllum	2.324
Paco García, vestuari	3.192
A. Balasch, bales palla	3.220
J. Jové, material	3.472
Fca. Gómez, material neteja	23.980
F. Molinet, material	12.124
Torres il·luminació, mat.	39.563
F. Molinet, material	130.424
S. Albareda, material	60.704
Avigasa, productes mata-rates	7.795
D. Ros, mat. enllumenat	25.027
F. Santamaria, material	1.870
F. Molinet, material	29.282
S. Albareda, material	73.903
F.X. Santamaria, material	3.011
F. Gómez, prod.	1.890
E. Pedrós, prod.	1.826
F. Molinet, mat.	3.301
E.S.A. combustible	1.555
E.S.A. combustible	19.607
F.E.C.S.A. enllum. públic	886.017
Esports Truga, trofeus	25.900
M. Guasch, material	15.000

Som a Riella

En Caterino Rig i Veda

per Guillem Viladot

En Caterino Rig i Veda morí al carrer de Sió número noranta-set el dia trenta de març de 1807 a les tres de la tarda. Al defora, les oliveres i els ceps eren coberts de gebre i els conills no gosaven de treure el morro del cau. Les campanes, a l'hora de tocar, semblaven asmàtiques. Les velles eren vora del foc i les joves, des de darrera seu, guaitaven com els serments flamejaven. En Caterino morí d'inflamació al cap. Era una inflamació que no es veia per enlloc. Segons els metges, però, es tractava d'una flogosi que interessava el cervell i que, en un moment o altre, podia provocar la mort per explosió. I així va ser: encara no havia passat una setmana, en Caterino ja era a la fossana. Enterrat, allò que se'n diu enterrat, en Caterino no en va ser mai del tot. Coses que passen. Resulta que en Beethoven, o sigui el sepulturer, no va poder complir amb la seva feina per culpa d'unes bodes celebrades molt lluny, a Espanya. De moment, doncs, a en Caterino se'l deixà al dipòsit municipal del cementiri i quan, passats uns cinc o sis dies, regressà en Beethoven, el cadàver havia desaparegut del seu lloc. S'escorcollà tot: els clots oberts de bell nou, els nínxols i fins i tot la capelleta. Res, no el van trobar. Aleshores van escorcollar el seu ex-domicili, al carrer de Sió noranta-set. Tampoc. En Beethoven, veient en perill el seu càrrec, en donà de seguida part a l'alcalde. Aquest, sense pensar-ho dues vegades, manà al sometent que el busqués, costés el que costés en homes i mitjans. Una nit, quan ja tothom creia que havia desa-

paregut per a sempre, en Caterino va comparèixer a casa seva. Com que ho va fer sense avisar, l'ensurt resultà trasbalsador de resultes que a la pena s'hi barrejà, tot d'una, l'alegria de veure'l viu. I, a més, l'angúnia d'haver-se repartit ja les finques. Passats els primers dies de preocupació i de commoció, en Caterino explicà a la seva família l'experiència tot dient que ell, és clar, no havia mort sencer, sinó que havia deixat de sentir, de bategar, de moure's. Explicava que havia caigut en una mena d'espai sense soroll, sense so: un àmbit on tot era silenci. Des d'ell, la sordesa era total, però es tractava, segons explicava, d'una sordesa singular, d'una mena de connexió amb les estrelles, com si hagués estat posseït del mateix callament que les esferes celestials, i, com elles, en Caterino se sentia transportat a unes òrbites sense sons. Els qui l'escoltaven no entenien pas res. En Caterino insistí. Mireu, deia, ara que ja tot és passat, sento coses que abans no sentia, que vosaltres no podreu sentir mai si no passeu per una experiència semblant. Jo sento la música del firmament, afirmava. I afegia: les persones neixem de la música; el que passa és que, a mesura que vivim, ens tornem sorts, i quan arribem a ser-ho del tot, morim. Jo, afegia en Caterino, he recuperat la música. I es veu que era veritat, perquè no s'alegrava d'haver ressuscitat, sinó de tornar a percebre la música que emet tot allò que ens envolta: les pedres, les flors, la boira, el temps... I mentre ell s'emballava en aquesta música tan humil i pregona, els altres sentien la ràdio.